

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година III, Брой 11 (72)
12.III.-18.III.2007

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менажистите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ПО ПЪТИЩАТА НА ПРАДЕДИТЕ

г-р Иван МИТЕВ

Измина едно незабравимо лято, изпълнено с познавателни и поклоннически прояви из цяла Украйна. Аз - Шегор Расате колоний и жрицата Веданна - ръководителка на Полтавската езическа община, посетихме светите места на нашите общи прадеди, проведохме богослужения и се свързахме с много наши съмишленици.

Нашите пътища ни събраха първо в град Винница, откъдето заминахме за светилището до с. Буша, Винницка област - да отбележим празника на Бог Перун (20 юли). В прохладния следобед се отправихме пеша от гр. Ямпил, любувайки се на просторните хълмисти поля околността - също като моето родно Лудогорие.

На стр. 6-7

На гроба на Канас Ювиги Кубрат

ФОЛКЛОРНИЯТ КОНКУРС "ОРФЕЕВО ИЗВОРЧЕ" - ТРИУМФ НА КРАСОТА И ДУХОВНОСТ

Дочка КЪШЕВА

На 23, 24 и 25.03.2007 г. в Стара Загора се провежда VII-то издание на Националния фолклорен конкурс "Орфеево изворче". И тази година интересът и броят на желаещите таланти Орфееви деца е голям. Те - потомците на Орфей, за сетен път ще покажат своите изпълнителски дарования, чрез народните песни и свирни, бликнали от чистите автентични извори. Заявките "летят" всеки Божи ден от различни фолклорни региони на страната - от градовете Варна, Бургас, Монтана, Благоевград, София, Априлци, Плевен, Видин, Силистра, Хаджидимово, Сандански и др. Не е възможно да се изброят всички селища, защото много са желаещите да пеят, свирят и играят народните ни танци, за да запазим българщината, родовите си корени и националната си идентичност.

На стр. 5

МЕЖДУНАРОДНА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ "България в световната история и цивилизация - дух и култура" - Гр. Варна

МАДАРСКИЯТ КОННИК

Доклад, изнесен от Спас МАВРОВ

Мадарският конник се намира на 16 километра източно от град Шумен, в комплекс с древно тракийско светилище. Релефът е на височина 23 метра от подножието на скалата - представлява композиция от Конник, Куче и животно, оприличавано на Лъв. Изпълнен е като барелеф. Според някои изследователи

на скалата има следи и от птица, вероятно Орел.

В настоящия анализ ще направим прочит на композицията, характерен за анализите, заветвани от прабългарските поетени, наричани често шамани, а в официалната религиозна практика - колобри. Ще направим частично разпечатване на знанието по астрология, астрология и космогония.

На стр. 9

Български рай

През векове преминало е време силю, калило воля, гръб не превивало.

Градило царство, изградило България, тоз чуден рай !

Със кръв и пот обаяна си ти, с червени огнени очи. За теб като орлици

Майки - Българки юнашки отгадоха ти своите деца. Историята съхранила следи по пътя пращен, стени, обсапени със знаци, извисяват твоите криле !

О, майчице една, прекрасна моя слънчева страна, за тебе те умряха и ний почитаме им паметта !

28.09.2006 г.,

Донка Горанова Ангелова
с. Малораг, обл. Враца

На 13 март, вторник, от 18.00 часа в Национална музикална академия "Панчо Владигеров", бул. "Евлоги Георгиев", ще се проведе творческа среща с поета орфик НИКОЛА ГИГОВ - с премиера на книгата "ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ОРФЕЙ" и с изпълнения на творци от музикална академия Орфика и творчески кръг Орфеана. Организатори на срещата са академия Орфика и ИК "Новата цивилизация".
Вход свободен

В каталога на РП нашият номер е

618

Свобода и справедливост за българските милосърдни сестри, практикували в Либия най-благородната професия в света - медицинската. Да се прекратят жестокостите над тези, които не са отнемали, а са дарявали живот и здраве на хората, а сега са невинни жертви на политически заговор.

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

СЪБУЖДАНЕ НА МОГЪЩИЯ ДУХ НА БЪЛГАРИТЕ

"Добре би било, ако в уговорен час, например в шест сутринта, се събудат много хора и мислят поне петнадесет минути за нещо добро. Не е важно конкретно за какво, важното е да са светли мисли. Може да се мисли за децата, за тези, които обичаш, и още да се помисли за това, как да се направи, че на всички да им е добре. И колкото повече хора постъпват така, толкова по-бързо отговорът ще се появи. Времето пояси на Земята са различни, тя се върти, но образите, създадени от светлите мисли на тези хора, ще се слепят в единен ярък и наситен образ на осъзнатост. **Едновременното мислене за нещо светло усилва способността на всекиго и то многократно.**"

Владимир Мегре, "Анастасия" II книга

- Не зная. А може би е нужно някак да се раздрусат всички? Зациклили сме сякаш в някакви разбори непрестанни. Сега си мисля, че все пак е грешка, задето Бог не е наказал Адам и Ева както трябва. Да беше зад тила Адам ударил, че да избие глупостите от главата му, заради тях и днес човечеството страда. А Ева с камшик да беше шибнал по меките части, да спре да се бърка със съвети...

- Владимир, Бог пълна свобода е дал на човека и в мислите си наказания Той не е предвидил. Освен това, стореното в мислите с наказание не би могъл да промени. Де-

яния погрешни ще се извършват дотогава, докато първоначалната мисъл не се изменя. Кажете, как смяташ, кой е изобретил смъртоносната ракета и ядрената ѝ бойна глава?

- В Русия е строил ракети академик Королев. А преди него за тях теоретично е говорил Циолковский. Стараят се и американски учени. Изобщо, човешки умове в ракетостроенето работят много. И много изобретатели в различните страни.

- Владимир, изобретателят на всички ракети и на всички смъртоносни оръжия в действителност е само един.

- Как може да е един, когато над създаването им работят цели научни институти в разни страни и един от друг запазват в тайна достиженията си? В това се състои и надпреварата във въоръжаването - кой по-бързо ще създаде по-съвършено оръжие.

- На всички хора, които себе си изобретатели и учени наричат, от независимо коя страна, този единствен изобретател с удоволствие подсказва.

- И къде, в коя страна живее той и как се казва.

- Мисъл на разрушението. Тя отначало се промъкнала в един човек, материалното му тяло завладяла и създавала копие от камък. После пак тя направила стрела и от желязо наконечник.

- Щом знае всичко тя, тази де - мисълта на разрушението, защо направо не е построила и ракетата?

- Планът материален на битието не веднага всичко въплъщава. Създателят е дал забавяне в материята за осмисляне. В мисълта на разрушението и копието, и това оръжие, което има днес, и бъдещото, все по-смъртоносно, са произведени отдавна. За да се въплъти в плана материален на Земята, наложило се множество заводи да

се построят, лаборатории, които днес научни се наричат. Под външно благовиден предлог въвлечали се все повече хора за въплъщение на тази смъртоносна мисъл.

- А за какво е нужно така да се стараят неморно?

- За се утвърди. За да унищожи целия земен материален план. За да покаже превъзходството на всеразрушаващите енергии на своята същност над всичко вселенско, над всички и над Бог. И действа тя чрез хората.

- Ама че гадина хитра! А как да я изгоним от Земята?

ДА СЕ ИЗБЯГВАТ ИНТИМНИ ВРЪЗКИ С НЕЯ

- Като не разрешаваме тя да проникне в нас. Жените да избягват интимни връзки с онези мъже, допуснали до себе си мисълта на разрушението, за да не се възражда тя отново и отново.

- Уха! Ако затуй жените се сговорят, научни и военни умове ще се побъркат.

- Владимир, ако така започнат да действат всичките жени, войните на Земята ще изчезнат.

- Това е вярно. Ти, Анастасия, здраво се захвана с войните. Добре го даваш, твоята идея тях всички може да ги съкруши. Действително, кой от мъжете ще поиска да воюва, когато никоя жена с него няма да поиска да преспи и да му даде потомство. И така се получава, че който започне война, сам себе си, а и потомството си, ще убие.

- Ако жените тъй поискат да постъпват, война не ще започва никой. Грехопадението Евино и своето, пред себе си и Бога, от днешните жени ще се изкупи.

„СЪТВОРЕНИЕ“, Владимир МЕГРЕ
Превод М. Дончева

Да обхванеш необятното: Записки на педагога

Акаг. Михаил П. ШЧЕТИНИН

ДА НЕ ИЗМЕНИШ НА МЕЧТАТА

В колхоза "М.В. Фрунзе" пристигнах в края на май 1974 година. Още през февруари се договорихме с ръководството на района и колхоза, че от 1 юни ще участвам в строителството на Безсоновското училище. В моите функции влизаше надзор на строителните работи в съответствие с уточнения за училището-комплекс проект, а също и контрол от името на инвеститора (колхоза) за качеството на строителството като цяло и довършителните работи.

Работата на строежа ми помогна впоследствие по-вярно да преценя случилото се в Безсоновка...

Аз често разказвах на работниците за това как си представям училището, което строим. Ние говорехме за децата, спорехме за възможностите на човека. И някак незабележимо бъдещото училище стана наша обща мечта.

Особено се стараях бригадите от бояджии на Ана Виконова и Валентина Коротких. Колко пъти оставах момичетата за час-два след работно време, съветвах се как да извършат работата по-добре, преправяха готовото, за да се получи така, както са го замислили.

Имаше и при нас незачислената по щат "желязна дивизия", която хвърляхме на най-трудните участъци. Тя бе в състав: Зина Воронцова, Лена Фаюсова, Леша Возняк, Геннадий Гавердовский, Владимир Фьодорович Цехов, Надежда Андреевна Шчетинина. Първите трима, бивши ученици на Кизлярското музикално училище, трябваше да станат учители в горните класове на Безсоновското. Те от дълго време искаха да работят в това училище. В.Ф. Цехов беше наш випускник от Кизляр, току-що завършил Белгородското музикално училище, в Безсоновка трябваше да оглави една от шестте школи на комплекса - музикалната. Н.А. Шчетинина се готвеше да преподава биология. Г.А. Гавердовский беше бъдещият директор на спортната школа. "Желязната дивизия", както нарекохме на шега тази бригада, пристигаше надвечер и докато беше още светло, подготвяше фронта за работа на строителите за утрешния ден. В този малък колектив всички живееха по законите на съвестта. Нито един път, каквото и да им се налагаше да правят, аз не чух от тях оплаквания, не виждах дори сянка, дори намек на обида. Никой от тях, през цялото време, не каза: "Това не е моя работа". Напротив, всеки от тях се стараяше да се захване с по-трудното, с по-неприятното. Тогава, за свой срам, аз

приемах това като нещо в реда на нещата - нали имахме една мечта. Едва по-късно успях да разбера с кого ми се е паднала честта да бъда редом в трудното лято на 1974.

Докато вървеше строежът, аз едновременно се занимавах и с комплектоването на специалните школи. Тук изскочи непредвидена трудност - нежеланието на специалистите да живеят и работят на село. "Ако таква училище направят в града, аз бих дошъл." - не рядко казваха "спецовете". Колхозът даваше квартира с всички удобства, ние гарантирахме добра заплата, обещавахме всяка седмица да ги караме на театър, но желязци не се намираха. Много от тях се смущаваха от неизвестността, неувереността в самата работа: "Ако експериментът се провали, отново да се отчаяш? Вие започнете, ако всичко тръгне добре, тогава и..." За щастие, навреме беше намерена причината за неудачата в подбора на педагогическия състав - търсенето на авторите.

Аз започнах да търся млади специалисти, готови да експериментират, да изпитат себе си. Професионализмът е въпрос на натрупване, главното е вярата в общото дело, в своите сили, в способностите на децата. Към началото на учебната година щатът от специалисти, в основни линии, беше комплек-

тован. Новото училище представляваше междупланетен кораб, готов за дълъг полет. И ми се струваше, че нищо не можеше да го спре: екипажът е готов, в наличност е най-мощното гориво - мечтата. Корабът чакаше само командата: "Удари звънеца". Но най-напред - запознаване на екипажа с предстоящия маршрут на полета... Излезе, че през лятото, хвърлил се във водовъртежа на строителството, занимавайки се с подбора на педагозите за специалните школи, аз не успях да се запозная с хората, които вече са работили в общообразователното училище на село Безсоновка. Предварително ги вписах като заинтересован актив, бях убеден, че те ще станат най-горещи привърженици и съавтори на училището-комплекс. И ето първата среща с педагозите на общообразователното. Веднага почувствах напрежението, учителите не бяха настроени за разговор за утрешния ден на училището. Аз все пак им разказах за предстоящата работа, разкрих същността на експеримента. Слушаха без особен интерес, някои гледаха към мен с нескривана враждебност. След няколко формални въпроса "беседата" се изчерпа. Учителите се държаха, като че ли ставаше въпрос за някакво поредно незасягащо ги мероприятие...

След няколкото хубави дни дойде ужасен студ и остър северен вятър. Шибаш, студен дъжд, примесен с ледени кристали. В такова време човек и куче не би изхвърлил пред къщи, камо ли да прати някого на полето. Аз обаче тръгнах доброволно. Трябваше да видя какво става. Излязох, изпълнен с очакване. Земята отново се простираше няма и меланхолична пред мен и не даваше на семето да покълне!

Какъв късмет, че нивата се намираще далече от стопанския двор. Само заради това никога не забелязваше, че този път овесът не пониква. Дали това не беше отмъщението на земните духове, след като някога бях съгрешавал срещу земята, бях я осквернявал с мъртви соли и отровни химикали? Сега те искаха да ми покажат кой има последната дума.

Докато предизвиквахме насила растежа с мъртви минерални торове и с отровено с живак зърно, за да не го изядат вредители, на земята май не й оставаше нищо друго, освен да ражда пищни растения. Но сега, когато изоставихме всичко това...

След още два дни пак отидох на полето. Посевите не поникваха! Ако поне за миг бях погледнал към нивата на съседа, щях да се успокоя. Мокротото и студено време не позволяваше и на неговите семена да поникнат.

Най-после пролетта дойде с пълна сила. Овесът поникна равномерно и с хубав зелен цвят.

БЕЗ ЗЕМЯ

Наръчникът за изправяне на крака на Франц-Карл Рьоделбергер

Хилядите кълнове изскочиха от тъмната земя в прави като конец редове. Никога преди не бях следил растежа с такава радостна надежда, но и с такава плаха загриженост - не бях се научил, че човек трябва да умее и да чака.

Една сутрин чистех входа. Долу на хармана си приказвах коларят и доячът. Аз определено не исках да ги подслушвам, но шахтата за сеното беше отворена и ми се стори, че дочувам думата овес. Притихнах, за да не преча на естествения ход на нещата.

- Ама ти още ли не си излизал навън?
- Не - отвърна другият.
- Тогава си изпуснал нещо интересно. Това трябва да го видиш.

- Защо?
- Защото липсват цели редове. А пък там, където няма овес, плевелите растат като луди. Бас държа, че ще пожънем страховотна реколта, само че не от овес. Но това, което не ми е ясно в тая лудница, е с какво ще храним конете? Липсващите редове май няма да дадат добив. А пък тези, които си ги има, ще бъдат задушени от плевелите. Знаеш ли какво, бавно, но сигурно започвам да си мисля, че трябва да покажем на наперения младок какво става тука. И то по възможност преди цялото стопанство да се обърне с краката нагоре.

Федерация за духовно единение "Роза" и Фондация "Проф. Николай Райнов"

организируют национална конференция на тема:

"Николай Райнов - светилник на Истината",

която ще се проведе на 01.04.2007 г. от 10:00 до 17:00 часа (почивка 13:00 - 14:00 ч.) в Дома на архитекта на ул. "Кракра" № 11, етаж 2, гр. София.

За контакти:

Федерация за духовно единение "Роза"

Ел. поща: fde_roza@abv.bg
Тел.: 0886 / 72 06 52, 0878 / 70 10 79, 0887 / 51 63 92

Уеб: <http://UnityRose.LiveJournal.com>

Фондация "Проф. Николай Райнов"

Ел. поща: diana@rainovart.org
Тел.: 02 / 989 42 73, 0888 893 68 68
Уеб: www.rainovart.org

Така неволно станах свидетел на едно откровенно мнение. Нямаше и най-малка следа от вътрешна съпричастност от страна на тези, които би трябвало да помагат.

Под наклонения покрив на централния вход имаше няколко тежки греди. С лекота можех да ги сложа на ръба на шахтата за сено, после уж неволно да ги бутна с дръжката на метлата и да им покажа на тези двамата какво става тука. Но човек не бива да пуска на никого, дори и неволно, греди на главата. Такова действие противоречи на онова, което сме учили наизуст по вероучение: "Правете добро на онези, които ви проклинат." Колко лесно беше тогава да прощаваш на враговете си, на ученическия чин в топлата класна стая и колко невъобразимо трудно да устоиш на практика на изкушението. Когато пулсът ми се поуспокои и притокът на кръв в главата ми поспадна, оставих гредите на мира и реших привечер да отида с колелото и да видя дали наистина положението е толкова лошо.

Когато вечерта минавах покрай редиците от къщи, забелязах коларят да влиза в кръчмата. Казах си: Сега цялото село ще узнае за историята с овесената нива.

В светлинните шахти плевелите наистина бяха станали нахални. По-буйно от това не можеха да пораснат. Нещо трябваше да се направи и то бързо! Пролетта беше влажна и постоянните дъждове бяха свършили своето. Да се минава с браната беше безполезно. Плевелите вече бяха твърде големи. Подходящият момент беше изпуснат. Ако имахме уред за окопаване на цвекло, щеше да е лесно. Но цвеклото и картофите ние с момчетата ги окопавашме ръчно. Шейсет трудно поддаващи се на възпитание момчета са почти цяла армия. С тях вече може да се направи нещо. На мен ми бяха поверени двацет и едно. Втурнах се към млекарницата, купих голямо парче сирене, от хлебаря купих два хляба от по два килограма и можех да започвам.

Разбира се, направихме обход покрай цялото село. Такава компания, въоръжена с мотики, нямаше как да не се забележи, а точно това не исках.

Щом стигнахме при овеса, сложих хляба и сиренето до себе си и произнесох следната реч:

- Момчета, плевелите са доста пораснали. Представете си, че вие сте селски стопани, а това е вашата нива. Овесът ви трябва за конете, които ден след ден послушно ви помагат да облекчавате тежкия си труд. Но ето че времето ви е изиграло лоша шега. Постоянно вали, плевелите са станали по-високи от овеса. Какво бихте направили?

- Просто копаем! - извикаха неколцина.
- Правилно - отвърнах. - Но какво бихте направили, за да стане бързо, защото утре може пак да завали?

Един по-нахакан погледна към кошницата до мен и попита:

- За кого е това?
- За конете! - казах аз с престорена строгост.
- О, колко жалко - отвърнаха в хор като един.

Но имаше и няколко стреляни зайци, които естествено не повярваха. Най-големият ми хвърли хитър поглед:

- И откога конете ядат сирене?

- Добре, слушайте, ще направим пазарлък. Захващате се, колкото ви държат силите. И ако един-единствен работи немарливо и остави след себе си плевели, хлябът и сиренето стават конски фураж. Ако всичко е наред, следобедната почивка ще се удължи и ще има надбавка.

Предоставям за ползване на изявени български родове, привърженици на идеите за Родово именуване, за експериментирание на производство на растителни, екологично чисти храни мои наследствени земеделски земи в района на с. Опицвет, на 20 км. западно от София с площ от: 11,6 дка, 1,44 дка, 2,33 дка, 1,8 дка и 4,99 дка.

За справки: Божидар Даскалов, тел.: 0899 784005, 9314371 (вечер след 19 ч.)

www.academiaorphica.org

Академия Орфика - Творчески клуб

Периодичност - всеки трети петък на месеца

Място на провеждане - читалище "Николай Хайтов" - гр. София /до кино "Изток"/

Време на провеждане - 18.30 - 20.30 ч.

График за 2007 г.

Януари - 19.01. - "Озарение" - Детелина Желязкова /музика/ и Иван Тарасов /стихове/

Февруари - 16.02. - "Обречение" - за Апостола на Свободата Васил Левски

Март - 16.03. - "Словосъхранение" - с поетите и преводачите Александър Руденко и Андрей Андреев

Април - 20.04. - "Думосложение" - представяне на Венцислав Йорданов Динев

Май - 18.05. - "Прозрение" - за Орфей в навечерието на Деня на славянската писменост и култура

Юни - 15.06. - "Орфепоклонение" - среща със Здравка Владова-Момчева, българска поетеса, живееща в Лондон

Юли - 20.07. - "Орфеизложение" - за Людмила Живкова и тракийската култура - съвместно с ФДЕ "Роза"

Август - 17.08. - "Орфеиждивение" - Зовът на свещените места

Септември - 21.09. - "Сполучление" - представяне на произведения, вдъхновени от свещени места

Октомври - 19.10. - "В сакрално моление" - за вътрешното мълчание, което пречиства и твори

Ноември - 16.11. - "Оценностение" - за ценностните приоритети на личността

Декември - 21.12. - "Рождествение" - открита продукция на работата през 2007 г. на орфическите работилници на Творческия дух

За контакти:

Албена А. Янкулова - Водеща Творчески клуб в Академия Орфика

моб. тел.: 0886 72 06 52; 0878 70 10 79

e-mail: academiaorphica_tvoretz@abv.bg

Идеята ни е да представяме стойностни не-комерсиализирани творци в областта на всички изкуства.

Всеки понеделник от 17.00 до 19.30 ч. Във Вегетарианската къща на бул. "Патриарх Евтимий" №10 в Ангелската стая - свободни дискусии и неформално общуване.
Тел. на ресторанта: 02/981 56 77

Среща на Владимир Мегре с читатели от Казахстан

В. Н.: Здравейте! Много ви благодаря! Много се радвам, че всички сте се събрали. Виждам, че са дошли хора от Казахстан, знам че тук има много хора от различни райони и че някои от вас са пристигнали с последните си пари. Организаторите обещаха да ни нагостят с пирози, а аз съм благодарен на всички, които са дошли.

Най-много ми харесва книгата "Сътворение" и ако позволите ще ви прочета малко от нея. Малко ще прочета. След това ще отговарям на въпроси. Ще се постарая да чета изразително, просто ще се постарая да покажа как разговаря Анастасия, когато произнася монолози, ако успея. (Откъсът от книгата "Сътворение" се чете в продължение на четиридесет минути. Голямата част - по памет).

Въпроси и отговори:

1. *Опитвам се да разказвам на познатите си за Анастасия, но не всички разбират. Защо?*

В. Н.: Да, разбира се, не всички разбират. Някои казват секта, други говорят други неща. Аз също непрекъснато мисля над този проблем. Една от причините е в това, че вие разказвате за нея твърде пламенно, трябва да сте по-спокойни. Има изследователски център, там също са изследвали проблема защо се получава така и казват, че има такива читатели, които говорят за Анастасия твърде възторжено: "Знаете ли... Знаете ли... Анастасия живее в гората, тя е такава, тя е такава, тя знае всичко, тя може всичко".

И те са провели следния експеримент: по различен начин са се обръщали към хората, които не са чели книгите. Най-голям ефект прави следното обръщение: "Виж, тук има една книга, която прочетох за няколко дни, някои казват че е добра, други не толкова, но ми е много интересно да разбера и твоето мнение - прочети я". Когато по такъв начин се обръщат към хората, тогава онези, прочели книгата, казват на този, който им я е дал: "Ти какво, не разбираш ли? Не виждаш ли, че там има национална идея, че трябва да се строят имения, какво не си разбрал тук?". И всичко си отива на мястото.

2. *Според рейтинга, публикуван в "Аргументи и факти", Вашите книги са поставени на второ място в Русия, но в интернет-конференцията, където се обсъждат книгите на популярни автори, най-бурното обсъждане е именно по повод на Вашите книги. Както и преди интересът към тях е колосален, на първо място от сто. На какво място Вие самият бихте поставили своите книги сред световната литература?*

В. Н.: Книгите трябва да се разделят на две части. Там, където Анастасия произнася монолози и там, където аз пиша нещо от себе си. Ще говоря за та-

зи част, където са монолозите на Анастасия, няма да засягам себе си. Разбира се, аз нея бих поставил само на първо място и никога на второ. Освен това бих поставил не просто на първото място, а на най-първото от сто, както в интернет. Тъй като тя има нови мисли, които по-рано не са съществували в пространството.

3. *Вашите книги, несъмнено, са най-популярните в Русия. Освен това тяхната популярност продължава да расте стремително, за което свидетелства и днешната среща. Как Вие самият смятате, ще можете ли да удържите бремето на огромната слава, не ви ли унищожават вече гордостта и тщестлавието?*

В. Н.: Да, разбирам. Аз мисля, че не ме унищожават и няма да ме унищожат. Исторически се получи така, че когато написах първата книга, се нарисува образът не само на Анастасия, но и моят, и ако помните, във втората книга аз казвам на дядото на Анастасия: "Как така, защо тя е сътворила такова нещо, ако тя е предвидила всичко, защо ме е поставила в такава светлина и моят образ се е получил отрицателен, такъв, че от него вече никога не може да се откъснеш". За мене казват, че не разбирам нищо и от духовността, и от любовта, а и изобщо... Така че не възниква гордост и си мислиш: "Може би действително е така".

4. *В интернет-сайта се казва, че сте против това Вашите читатели да четат други книги. Истина ли е?*

В. Н.: Там, в интернет, се казват много неща. Аз просто говоря за това, че не трябва под знамето на Анастасия да се издават други книги. Интернет-сайтът струва пари, когато сваляш информация, а на нашия сайт започнаха да се появяват тези други книги. И се получава така, че вие отивате в магазина, купувате си книжката "Червената шапчица" отваряте я в къщи пред детето - а там порнография. И тук става същото: хората влизат в интернет, намират сайта www.Anastasia.ru, искат да го

разгледат, а там им пробутват някакви "странични" книги. Разбира се, трябва да се четат и други книги, трябва да се публикуват в интернет. Като се откриват други сайтове в интернет, нека хората да имат възможността да ги четат и обсъждат. Но защо трябва да се прави това под знамето на Анастасия? За да се направи реклама на собствените книги за наша сметка или защото на някой му се е приискало да замени Анастасия.

5. *Моля Ви, кажете, какви книги Вие самият сте чели или четете сега?*

В. Н.: Искате да изброя всичките книги които съм прочел през живота си? Ще отговоря на Вашия въпрос така: прочел съм всички книги, написани от времената на Александрийската библиотека, включително Фойербах, Конфуций, Гьоте, Маркс, Ленин, Никита Сергеевич Хрущов и цялата съвременна литература. Вие, разбира се, няма да ми повярвате, тъй като това е практически неосъществимо, даже ако бих бил гений. Даже ако се вземат от световната литература книгите, написани само върху една тема, то те книги няма да се съберат в тази зала и изобщо в Двореца на културата. И въпреки това, аз съм прочел тези книги. Не е възможно да повярвате в това. Но сега ще науча и вас и вие ще ги прочетете. За месец, някои за шест месеца, но ще ги прочетете всичките до една. Дядото на Анастасия ми подари нещо интересно, наречено класификатор, което класифицира мислите. Това нещо се намира във всеки човек и той просто го събуди в мен. С негово помощ действително могат да се прочетат всички книги. Нека, да кажем, вземем духовната литература от последното хилядолетие. Огромният, преогромен брой книги за религиозните течения или просто философските измислици, само тях, даже половината от тях човек не може да прочете за целия си живот. Знаете ли какво може да се направи с помощта на такъв класификатор? Във всички тези книги, в този огромен обем, има само една мисъл, а всичко останало са малки мисли, нанизани на мисълта ос. А там е казано, че трябва да се покланяме на Бога. След това идват детайлите в различни вариации, с различни уговорки: някой казва, че трябва да се кръстим с два пръста, друг - с три; някой казва, че през този ден трябва да се прави обред, а друг казва - в друг ден, започват да спорят за датите, за числата. Това е несъществено. Мисълта е една - трябва да се покланяме на Бога. Това е всичко. Тогава защо да четеш останалото? Всичко може да се помести буквално на една страничка с помощта на този класификатор. Новите мисли се появяват в пространството изклю-

чително рядко. И ето че на прага на новото хилядолетие, в което ние сега живеем, се е появила нова мисъл. Четири думи, които я характеризират. Но по тези четири думи ще бъдат написани огромни томове, ще пишат богословни, философите, учените. Ето ги тези думи: "Какво толкова силно желаеш ти?" - питаха всички. А аз им отговарях уверен в своята мечта: "Съвместно творение и радост за всички от неговото създание". Точно формулирано е и желанието на Бога и предназначението на човека. Ето я новата мисъл, която се появява за първи път от десет хиляди години, започвайки от това как египетските жреци са започнали "да варят своята каша" за религията и са устроили целия този карнавал. А действително ли Бог е изрекъл тази фраза? Аз питах дядото на Анастасия, той е толкова простичък човек. А той каза: "Защо ме питаш, та нали отговорът е в самото словосъчетание "съвместно творение", та нали всеки родител иска да твори заедно със своите деца. Всеки, ако разбира се, той е любящ родител. Друго няма. И естествено, родителят Бог също иска да твори със своите деца, с човека. Ето и втората част на фразата: "...и радост за всички от съзертването на това". А какво може да донесе радост за всички? Ние можем да изброим милиони неща, например микрофон, светлина, сграда, но за някои това носи радост, а за някои не. Значи творението трябва да бъде такова, че да носи радост за всички. А какво може да донесе радост за всички? Какъв предмет? Парите също не носят на всички радост. Но! Цветята, въздухът, водата носят радост на всички." „Така казвам аз - всичко това вече го има". "Да, има го - отговори дядото на Анастасия - но въздухът може да бъде различен, можеш да направиш въздух, изпълнен с изгорели газове и прах, а можеш да направиш въздух, изпълнен с ефир и цветен пращец. Ето това е изкуство. Велико изкуство". Тоест, ето я новата мисъл! И каквото и да ми говорят за книгите, добри ли са, лоши ли са, може да не ги сравняваме. Просто се е появила мисъл и това е основното.

Или да вземем за пример медицината. Сега ще поставим тук два милиона тома за това как да се лекуваме, от какви болести и така нататък... Всичко това може да се изучи. А защо ми е да го изучавам, ако аз сега прекрасно зная, че трябва просто да живея в имение, да дишам чист въздух и никога да не боледувам! И Анастасия разказва как да се направи това. Конкретно. Започвайки от оградата и завършвайки с родовото дърво за потомците. А ние непрекъснато се лекуваме. Казано накратко, аз съм прочел всички книги, които са написани за десет хиляди години, а те могат да се поместят на две странички.

ФОЛКЛОРНИЯТ КОНКУРС "ОРФЕЕВО ИЗВОРЧЕ" - ТРИУМФ НА КРАСОТА И ДУХОВНОСТ

От стр. 1

Тази година в новия раздел "Народни традиции и обичаи" в благородната надпревара включваме и деца, които чрез рисунки, изработване на маски, кукли и металлопластика ще се изявят като художници и ще продължат традициите в приложните изкуства. От с. Милковица, обл. Плевен, деца от ОУ "Христо Ботев" ни изпратиха, пресъздаден в рисунки, древен обичай на траките "Каца Маца" - мъжка лазарица. Един уникален обичай е изобразен в картини от 9 и 10-годишни деца художници. От Националната художествена гимназия в гр. Благоевград Радостина Стойкова представя изобразен обичай "Гергьовден", 12 деца от гр. Костинброд, под ръководството на учителката си Капка Алексиева, са изобразили на своите платна почти всички народни обичаи. Националното училище по фолклорни изкуства - НУФИ "Филип Кутев" от гр. Котел ще участва с представителния оркестър на училището, а детският ансамбъл "Габровче" от гр. Габрово ще пее и свири на сцената на Драматичния театър. Домът на културата ще предостави своята голяма сцена на танцовите състави и ансамбли, а в ОДК ще пеят народните хорове и ансамбли, групите за автентичен фолклор и т.н. Много е трудно да се изб-

роят колективите, които ще участват в конкурса, и все пак ще се опитам да ги представя по жанрове и раздели: Народни хорове и вокално-инструментални ансамбли - 22 колектива; Танцови състави и ансамбли - 36; Групи за автентичен и обработен фолклор - 58; Индивидуални изпълнители - певци и инструменталисти - 332 участника; Групи за забавни песни - 10; Народни обичаи - 9; Народни инструменти - 127 участника и др.

Три дни в Стара Загора ще бъде един истински ОРФЕЕВ ПРАЗНИК от звуци, багри, ритми, красота и духовност - ПРАЗНИК на народната българска култура, ПРАЗНИК на българското достойнство и ДОСТОЛЕПИЕ.

10.02.2007 г.

гр. Стара Загора

Дочка Къшева,

председател на НМФС
"Орфеево изворче"

**Национален музикално-фолклорен съюз - НМФС
"ОРФЕЕВО ИЗВОРЧЕ"**

гр. Стара Загора 6000,
бул. "Патр. Евтимий"
130, вх. А, ет. 4, ап. 12
e-mail:dkasheva@mail.bg
www.orfeevo-izvorche.hit.bg

Д. КЪШЕВА
04322/20 45; GSM 0898/874 222;
П. ЗАПРЯНОВА
056/687 745; GSM 0889/433 599;
АТ. КОЛЕВ
GSM 0889/202 666

ПРОГРАМА

На VII-я НАЦИОНАЛЕН ФОЛКЛОРЕН КОНКУРС "ОРФЕЕВО ИЗВОРЧЕ"

23.03.2007 г. - петък

09.30 ч. - ДЕФИЛЕ на участниците.

10.00 ч. - Тържествено откриване на конкурса в Драматичния театър от кмета на община Стара Загора д-р Евгений Желев.

10.30 ч. - Конкурсна програма

24.03.2007 г. - събота

09.00 ч. - 19 ч. Конкурсна програма

13.00 ч. - Фестивална програма на гостите от чужбина

20.30 ч. - Коктейл за щаба, журито и гостите на конкурса.

25.03.2007 г. - неделя

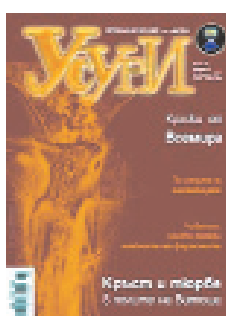
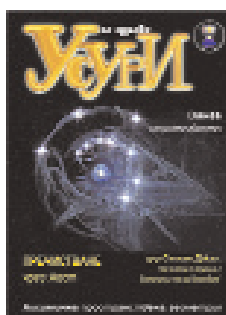
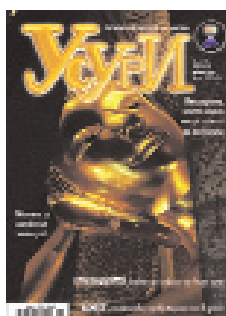
09.00 ч. - Репетиция за Гала концерта.

10.00 ч. - Връчване наградите на лауреатите - Приз на кмета на общината д-р Евгений Желев, ежегодни парични премии от институции, частни лица и специални награди от спонсори.

11.00 ч. - ГАЛА - КОНЦЕРТ на ЛАУРЕАТИТЕ ОТ КОНКУРСА.

От Организационния щаб

"УСУРИ": Приказки за духовността

Списание, което може би е попадало и във вашите ръце, е... малко и необичайно. То прилича на книжката, която държите близо до леглото си, за да почетете ред-два преди да потънете в красив сън. Прилича и на личния бележник, макар че място за водене на записки вътре няма - има обаче мисли, сякаш родени от собствената ви душа...

Това е списание само за теб, но също и за всички наоколо - семейството, приятелите, дори и колегите.

Нищо че първо показва, че всички сме различни - после обаче открива пътеката, по която ставате едно цяло...

Прави го с много информация, снимки и факти. Пише всеки месец за духовност, но се опитва всъщност да я композира - така че хорът от представи, ритуали и тайнства да звучи наистина секващо дъха. Православните светини съжителстват с почитано тюрбе. От следващата страница се дочува медитативна музика, после идва ред на мъдрите думи на обичан духовен учител.

96-те страници на списание "Усури" никога не си приличат. Когато говориш за вяра, за любов, за постижения на духа, думите наистина нямат край. Така до разказ за Спасителя се нареждат основите на науката Васту, после пък идва ред на чудната история за култа към планината Фуджи, както и характеристиките на Шестата раса, разказани лично от Учителя Дънов в многобройните му беседи...

"УСУРИ" не е духовна енциклопедия, но е пространство, запазено именно за приключенията на духа. Показва го още самото име на списанието. То е съчетание на понятия от древния санскрит: У - енергията, която идва от ИЗТОЧНИКА, носи идеите и животворните вибрации на КОСМИЧЕСКОТО СЪРЦЕ; СУР - космическа мъдрост, еволюция, изминат път, натрупан опит; И - изявеното във видимия свят сега.

Та ето тази приказка продължава вече пета година. Дали ще е без край, ще покаже времето, но много по-важно е списанието да е един истински приятел за всеки, който го хване в ръце. Да прибавя познание и може би мъдрост. Да интригува с темите, интервютата и дългите поредици: посветени на българската история, на източните тайни, на битката на доброто със злото...

За хармонията в нас се грижи и специалното приложение, наречено "УСУРИ ЗА ЗДРАВЕ". В него обаче за болести не се говори, а единствено за здраве. Точно така - за здраве, за хармония, за начините да прогонваме стреса от себе си и да живеем пълноценно, непозволявайки на обстоятелствата да ни травмират. А в края на краищата, здравето е една малка духовна лаборатория, в която трябва да влязеш, и таланти...

Попадайки в тази духовна лаборатория, можеш да избираш:

Рейки мастер Калинка Стайкова отговаря на всеки един въпрос, обвързан със силите, които действат около нас и които често не долавяме.

Даниела Генова, или Чандраканти, демонстрира защо в Аюрведа равновесието е здраве, а здравето - равновесие.

Докторът по физика Йордан Георгиев пък използва законите на тази материална наука, за да покаже как човек може сам да сътвори своята действителност и да живее живота на мечтите си...

Това е философия, която заслужава да стигне до повече хора. Затова и твърде често можете да видите списанието в езотерични книжарници, в духовни и здравни центрове, в етномагазини, във вегетариански ресторант или пък в магазин за хранителни добавки...

Докоснете го, прочетете мъдрата мисъл на гръбчето, а после го разтворете - зачитайки се или просто така. Обърнете го с главата надолу, за да откриете другото му лице. Връзката ви започва едва сега - а има много неща, за които да ви разкаже.

От стр. 1

Буша ни очарова със своя чист и спретнат вид - бели хати и каменни склуптури на фона на смараглова зеленина. Без да губим време, с любезното съдействие на директора на историческия резерват Олександр Олександрович, се изкачихме до тайнствена пещера - известното Бушанско светилище. Вътре на скалата са изсечени причудливи фигури на жрец в молитвена поза, дърво и елен - цяла мистична композиция, напомняща познат мотив от нашите коледарски песни. Според публикуваните изследвания светилището е било действащо през периода II - IX в., но изобилните културни пластове от Триполската култура показват, че то вероятно датира от много по-ранна епоха - до III хил. пр.н.е. Барелефът от Бушанското светилище удивително ми напомни за нашия Мадарски конник - същата скала пясъчник, стил на изображение и бразди от изветрянето на скалата - до подробности. Това още повече подсили усещането ми за нещо близко и родно на последвалото богослужение. В предразполагащата към тържественост обстановка прославихме Бог Перун, останалите родни Богове и Прадедите. Гостуването ни в Буша завърши с приятелска вечеря в гостоприемния дом на директора.

В град Винница прекарах една седмица благодарение на любезното гостоприемство на Велемир и Ясновида - ръководителите на Винницката езическа община. Те ми показаха много от забележителностите на града и околностите в организирания от тях гребен поход до река Буг. С тях обменихме опит по извършването на богослужения и сближаването на родноверите от различните конфесии, на които за съжаление е така разпокъсано украинското езическо движение.

Следващото забележително място от моето пътешествие бе остров Хортице, известен повече като Запорожката Сич. Това е най-големият речен остров - дълъг 16 километра, средище на украинското казачество. Там всяка година в края на юли се провежда фестивал на казашките бойни изкуства и традиции, което бе целта на моето посещение. Но славата на Хортице не е само от времето на казачеството. Много по-рано, още в праисторическо време, това естествено укрепено късче земя е било привлекателно място за заселване. По целия остров земните пластове изобилстват от културни останки - селища, кургани, светилища - най-ранните от ямната култура (III - II хил. пр.н.е.). Тук са разкрити две забележителни кръгови светилища - едното е реставрирано като действащо, като всяка неделя на него се извършва езическо богослужение.

Казашкият фестивал се съпътства от дружески гуляй под дебелия сянка на брястовете. Тук се събират казаци и гости, съпричастни към казачеството, изобщо родолюбци - един хубав повод за общуване и поддръжане на бойния дух. Зарадвах се да се видя със старите си бойни другари, както и да се запозная с нови. Разказахме си новите бойни подвизи, разпяхме любимите казашки песни. Тук имах честта да общувам с истински воители - не хулигани и побойници, а благородни мъже, държащи на другарството, верността и честта. В тяхната компания имах възможността да слушам разговори и спорове за войските добродетели в реалния живот, за принципите на военното дело в духа на спасителството - че човек, обрекъл се за спасението на своя народ, трябва първо да може да цени собствения си живот, да не става лесна жертва, за да бъде винаги полезен... Тези млади хора сякаш не бяха израснали в това общество - те идваха от друга епоха. В среднощния час под мистичните отблясъци на огъня виждах суровите, но благородни лица на войните скототи - излезли от курганите, за да ни напомнят истинските ценности на живота.

След митарстването по казашките сборища аз се присъединих към поклонническата екскурзия до Каменната могила. В свежото утро на 1-ви август в комфортни автобуси се събра харизматична група от украински родолюбци - дейците на школата по казашки бойни изкуства "Спас", Запорожката езическа община, студенти и преподаватели от Междурегионалната академия за персонално управление в Киев. Присъстваха също казашката школа "Буза" от Русия и гости от Западна Европа. По време на приятното пътуване имахме възможността да се насладим на гледката към просторните запорожки степи. Във въображението ми изплуваха силуети на стремглаво препускащи конници - ведно със стихията на степта, във вихъра на минало, настояще и бъдеще. Това размишление за вечно движение и непреходност ме настрои към Каменната могила - един пристан за духа сред стихията на степното море. Тя представлява купчина от начупени каменни блокове сред широката степна равнина - природен феномен, образуван след отдръпването на праисторическото Сарматско море. Със своя неповторим вид Каменната могила е станала култово място за всички древни народи на Причерноморските степи. Тук, преди Великия черноморски потоп, е основана древната арийска държава Аратта (съвременна на културата Варна) с първата писменост и жречески знания, записани на нея. Оттогава насам всички живели тук народи са се обръ-

ПО ПЪТЪЩАТА

Бушанското светилище

Древния скитски град Гелон - богослужение на полтавските езичници

щали към своите богове и са оставяли своите послания към бъдните поколения. И аз сред групата украински родновери се почувствах част от този безкраен поток на Вечното завръщане към изначалното свършенство на слънцеликите ни Праотци. Наврх могилата послушахме увлекателния разказ на историка Юрий Широв за Аратта и идеята за арийското спасителство, зародила се тук в онази далечна епоха. След това запорожският жрец Пашник Свитовит проведе богослужение пред каменния олтар. Ние с Веданна също произнесохме своите молитви и поляхме вино в олтара за Прадедите и спасението на Арийския Род. След края на тържеството продължихме към брега на Азовско море, където още няколко дни имахме щастието да се насладим на романтиката на степта и морския бряг. На плясчната ивица съзерцавах спокойните вълни и размишлявах върху известната легенда за нашите прадеди, свързана с това море - как една сърна извела българските племена утигури и кутригури през пличината към нови земи - впоследствие получили името Стара Велика България.

На 17 август на празника Спас (Урожай) проведохме богослужение в Гелон - легендарният град на царските скити (скототи). Това е най-големият древен град в историята на света - с площ от 4400 ха той побира Рим, Картаген и Вавилон, взети заедно. Укрепен е с внушителен вал, висок 25 метра - убедително доказателство, че скитите не са били номади, както твърдят съветски-школуваните историци. На уречения ден ръководителят на благотворителния фонд "Гелон" Володимир Бидуха откри музей на открито - възстановка на казашко укрепление със стени и бойни кули от дърво. Денят на откриването също бе замислен символично - Урожай е изконен скитски празник на плодородието. Той е посветен на духовете-пазители (Спаси) на човека, природата и Майката-Земя. За празника издигнах висока клада и направих макет на меч - Меча на Арей (Арес) - Богът на войната на скитите, също праотец на древните руси съгласно Велесовата книга. В късния следобед, пременени в жречески одежди, се настроихме за тържествената церемония. След прерязването на лентата изнесохме кратко богослужение

НА ПРЕДЦИТЕ

Остров Хортице - поклонение на казаци на възстановеното езическо светилище

Изглед към Каменната могила

покрай неизбежната в такива случаи църковна литургия. Ние, жреците, предизвикахме интереса на хората със своите удивителни одежди, талисмани и атрибути. Аз също така произнесох слово за възраждането на духа на нашите кимерийско-скитски прадеди, което предизвика възторжени аплодисменти. След това взехме участие в засаждането на 12 дъбови фиданки в замисления от Володя Кръг на казашката слава. Накрая под могъщия дъб вдигнахме тържествени наздравници - за бъдещето на нашето начинание и за живота и здравето на нашите родове - ние, господарите на Великата степ. Привечер ние, родноверите, запалихме Свещения огън и проведохме своето богослужение в цялата му последователност. Празникът продължи до късно с още наздравници, песни и фойеверки.

Един друг, този път български празник, отново ни събра на свещената Полтавска земя - съборът поклонение на българската общност в Украйна на гроба на Кан Кубрат до с. Мала Перещепина. Събитието започна с празничен концерт вечерта в двора на местното училище - нашият любезен домакин от украинска страна. Изпълненията

на ансамбъл Хоро от село Заря, Бесарабия ме върнаха в магичния ритъм на родните хора и ръченици. На следващия ден разгледахме училищния краеведски музей. В препълнената зала невръстни ученици надълго разказваха за миналото на своето село и намирането на съкровището на Кан Кубрат. Аз и гостите останахме развълнувани как тези малки украински деца са научили толкова много за своя роден край и за светицията на братския български народ. Последва прием в самото училище, който завърши с музикална програма на неговите възпитаници - популярни и народни песни, които също трогнаха гостите. Изобщо колективът на перещепинското училище показва изключителна гостоприемност, както и образцовото си равнище. Произнесоха се приветствия за българо-украинската дружба и взаимното опознаването на нашите корени, което по стечение на съдбата се случва в Перещепина. В този дух и аз се изказах за своя поход по пътищата на прадедите - единствен от българските гости на украински език. От училището се отправихме до китната борова горичка край селото, до паметника от черен мрамор със знака YU - заветна-

та могила на Канас Ювиги Кубрат. Поднесохме цветя и проведохме богослужение към Тангра-Сварог и всички родни Богове - да бъде Заветът на Царя-праотец, да се държим българи, украинци и всички бели народи като сноп стрели, за да пребъдем през изпитанията на настоящата епоха.

Последва и едно неочаквано пътуване до Луганск - най-източната област на Украйна. Поводът беше фестивал на лемките - украинско племе от Закарпатието, насилствено изселени от земите под полска власт след края на войната. По време на продължителното пътуване с железницата с приближаването към целта се чувстваше промяната в околността - горите постепенно оредяваха, смаявайки се до пояси от гъсталак, а докдето поглед стига пред нас се ширна Великата степ - мистичната земя на нашите Прадеди. Същинската степ - цялостна и еднообразна. Пристигнахме на уреченото място в едно лемкивско село, запазило своята самобитност. Нагледах се на изящни произведения на народното изкуство и одеждите на народните изпълнители. Тук имаше група момчета с бели ризи, червени пояси и черни панталони - също като при нас българите. Изведнъж вниманието ми грабна една група жени, носещи на главите си препаски в бяло, зелено и червено - като на мач на нашите български национали. В същите разцветки бяха и елечета им. Българки? Не, просто лемкивки в свои традиционни носии, в които са цветовете на българския трибагреник са така силно застъпени. Животворящото съчетание от мъжката и женската енергия в бялото и червеното и божествената сила в нашия свят (природата) - зеления цвят. После, в търсене на хладка вода, се озовахме при едно гостоприемно лемкивско семейство, където ни нагостиха и разказаха своята история. Удивително е как тези планинци, поели неволния път на изселничеството, са заселили и облагородили тази пустееща дотогава земя. Едни истински господари на Великата степ, в контекста на нашата идея за възраждането на кимерийско-скитската цивилизация. Накрая, за голяма наша изненада, домакините ни изведоха пред задния двор право в степта - за да я почувстваме под краката и в кръгзора си...

По обратния път към Родината се отбих и до град Никопол при моя стар приятел жреца Родомисл - ръководител на местната езическа община. Този град, съименник по гръцкото си име с нашия Никопол, е бил главният гарнизон на казашката държава. Наричал се е с изконното име Сич, което значи боен лагер, стан, онгъл. До сегашния град всъщност е имало няколко сичи, които днес са потопени

под водите на Днепър, вследствие строежа на хидровъзли - диващина на болшевишката власт, заличила по този начин много исторически реликви по бреговете на великата река. През първия ден Родомисл ме разведе из града, а вечерта ми изпя любимите ни казашки и патриотични песни в дует с едно младо момиче - със звучен и одухотворен глас, възпяващ трагизма и величието на украинския народ от дълбините на неговата душа. На следващия ден с група родноверители той ме заведе до могилата на Иван Сирко - славния кошови отаман (главнокомандващ) на казашката войска, оглавил повече от 50 победоносни походи против турци и татари. Самият той е бил характерник - посветен в духовно-енергийните знания на жреците, предавани по наследство от езическите времена. Той е известен и с прозвището Праворучник - заради завещанието му след смъртта му да отрежат дясната му (права) ръка и да я носят в бойни походи в продължение на една година, за да им носи победи. Днес неговата могила е свещено място за украинците.

Ние се отбихме първо до светилището на Никополската езическа община в близост до могилата - дървен стълб с изображение на Бог Перун и характерните му атрибути - мълнии, меч и кон. Събрахме дърва, запалихме Свещения огън и проведохме подобаващо богослужение. На своето светилище Никополските родноверители редовно отправят молитва за душата на Иван Сирко - да се прероди в нов водач на украинския народ. След това се поклонихме и на самата могила на отамана. Аз също изказах почитанието си към него, като почетох паметта и на нашите хайдути и бунтовници от неговото време - как заедно възпирахме подстъпите на азиатските пълчища по родните ни земи. Слава на нашите герои!

В настоящия очерк представих едно завръщане при корените - не като историческо изследване, а като духовност и начин на живот. В България днес има много национал-възрожденци, убедени в правотата на Родната вяра, които от дълги години се занимават само с исторически изследвания. Ние всички обичаме масата, където на любимо пиетие разказваме своите находки от българската древност и се възхищаваме от делата на славните ни Прадеди. Нека осъзнаем като естествена необходимост и светилището - на историческо и природно място край нашия град, където пред Свещения огън да даваме духовен изказ на всичко онова, което сме изrekli на масата - пред Родните Богове или само пред Бог Тангра, или просто пред Бог, или просто за България - да пребъде!

Снас МАВРОВ

Бал-Гурите, като синове и пратеници на Танг-Ра, имат предадена и тайната на Неговият Личен знак - Небесната костенурка. Тя е космичният пътник, Душата създателка на световите, снасяща яйцата на живота. Тъй като Небесната костенурка е Вселенен източник на живота, тя гостува на всички планети във всички звездни системи, където се заражда животът.

Небесната костенурка е Шестполюсен знак, изразяващ Трите нива на Душите БА, когато слизат в материална форма и стават трите същности на душите КА. Това взаимно проникнато движение се хармонизира в центъра на знака, който бележи Седмата същност на единството между Небето и Земята. Шестте полюса на Духа, станал Душа и Душа, но вече обучена в опита, са космичните Принципи за развитие на материята и енергията. Към тях трябва да се прибавят двата полюса на планетата, където душата е слезла. Така всяка еволюция на съзнанието дава Октаадата. Но, като прибавим и споменатия център на хармонията, общият сбор на Свещените полюси на Небето и Земята става ДЕВЕТ. Точно толкова, колкото има Земята: Два главни магнитни полюса Север и Юг и Седем второстепенни. Костенурката от край време е символ на небесното същество, скитащо в пространството. Тайната на този знак е позната и са я разпространявали само свещениците на Шумер, особено едно от неговите свещени племена - Хунорите. Те принадлежат към Българското коляно и пазят тайните на рода си. Тази тайна е до някъде разработена от Китай.

Този знак евреите издигнаха (по времето на Соломон) като свой религиозен символ, без да дадат обяснение откъде и как Соломон решава да илюстрира с него своя племенен бог Йехова и народа му. Да го вземе можа, но да го обясни нямаше как, затова го превърна в символ, изпълнен с неясно съдържание. Ако беше на Соломон, той трябваше да даде обяснение защо в средата липсва центърът на хармонията (Па Куа) и какво означава да носиш този знак без център. Разбира се, неговият личен племенен бог Йехова не може да сложи център, защото там лежи знакът на Четвъртичността и Квадрата на Земяния символ. А това е дълбока тайна, която Соломон не е можел да знае. Савската царица явно не му е казала дълбокото значение, а само едно от нивата.

Небесната костенурка не е само два вплетени един в друг триъгълника, а преливащи един в друг и образуващи безкрайната спирала на претрансформациите на лентата на живота. Тя отразява единството на Вселената и еднородността на Макрото и Микро-то. Тя олицетворява не само хармонията като двойки противоположности, а хармонизирането на душите, преливащи една в друга и губещи половата си принадлежност. Костенурката, като лентата на Мьобиус, е без начало и край - както материята и енергията преминават една в друга и бележат безсмъртието на Духа-Душа.

Небесната костенурка оформя Шест нива на празнотата, мястото, където Съседните Вселени деформират състоянията си, откликвайки на Нашата вселена. По Принципа на съответствията, този Закон важи и за Мега Галактиките, от там - за Галактиките и Седмичните структури на Звездните системи в тях. А общият брой на критичните фази (преплитанията), отбелязани в знака, дава центровете на Дванадесетте звездни системи (Зодиак), които управляват еволюцията на планетарни системи като нашата. Общите символи в Космичната костенурка описват Астрономичните отношения между съзвездията Голяма мечка, Малка мечка, Плеядите, Орион, Голямо куче, Еднорог и Барс (Лъв). Към тях трябва да прибавим и тайните на Осмото съзвездие - Касиопея.

Небесната костенурка - знак на Танг-Ра

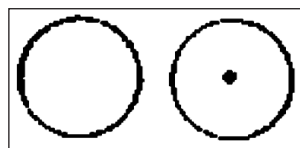
В нейната символика са вплетени тайните на Творчеството на ниво Вселена (трираменната свастика и сувастика), тайните на земното (планетарното) творчество (знакът "А" от глаголицата) и тайната на движението на Небесния Кон, когато слиза в материята, за да помага на хората. Тъй като българите са с обяден кон, когато ръководят чрез юзда и стреме, то тази тайна не може да бъде претенция на никой друг народ освен на българския. Ето затова така категорично заявяваме, че Соломон е приел и наложил Равнораменния кръст за символ на Ерусалим, а по-късно пализмът го преутвърди чрез така наречения Малтийски кръст, но нито единият, нито другият знаят истинската му символика. Китай е усвоил в значителна степен тези тайни, но според нас не е първопритежателят на тайните.

Символика на ТРИРАМЕННАТА Свастика и Сувастика

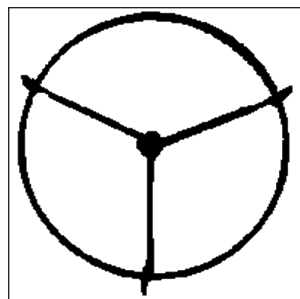
Основната образуваща на този знак са Кръгът, Пространството, което той загражда и Точката в неговия център. Това е прастар и единствен символ на Бога - творец на Вселената. В универсалността му се съдържа информация за всички нива на Творчеството. Трите посочени елемента означават: Цялото, Съдържанието и Резултата. Този символ на Бога е принципен и полов. Защото е творчески, тоест развиващ се на ново ниво, раждащ.

В Тангризма Целостта като енергия на Управлението се нарича Дум-ай, Пространството като потенциа на Целостта за развитие се нарича Жън-ай, а Творчеството, следствието, е Ум-ай.

В своята пълнота, Богът е СИМЕТРИЧЕН. Когато започва да твори той става АСИМЕТРИЧЕН, тоест ТРОИЧЕН.

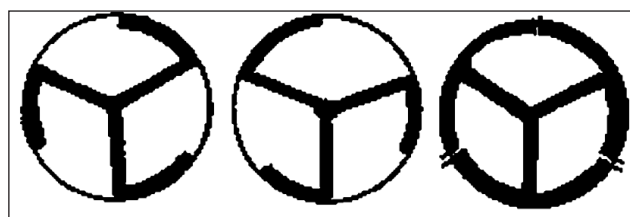

Фиг. 1. Символът на Бога - творец на Вселената

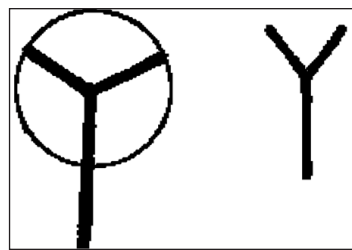
Фиг. 2. Знакът на асиметричността

Движението на енергиите вътре във всяка система са Свастични (обратно на часовниковата стрелка) и Сувастични (по посока на часовниковата стрелка).

Фиг. 3. Динамика на Бога: от ляво на дясно: Сувастичен трираменен кръг (Юг), Свастичен трираменен кръг (Юг-Север), Схвастично-сувастичен трираменен кръг

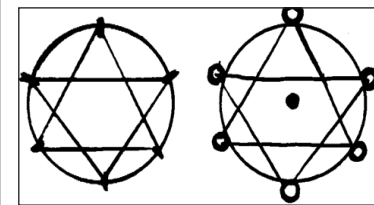
Базовият знак на творещия (асиметричен) Вселенен Бог, когато развива своята Творческа енергия, излиза извън пределите на Собственото си поле. Той става Танг-Ра - твореща енергия.

Фиг. 4. Кръг със Знака на Танг-Ра и само Танг-Ра

Така наречената Мотовилка е символ на творческата енергия на Танг-Ра, приложена в материята на планетарно ниво.

Двата трираменни знака дават общия принцип на движението на планетите във всяка Звездна система. Това е графичният знак на Костенурката, когато не отразява Вселенни идеи, а само планетарни.

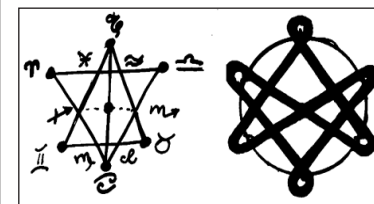

Фиг. 5. Знакът на Соломон (знакът на Югу коляното) и знакът на първородния Син на Твореца - Логоса на Бога

Знакът на Соломон с точка по средата бележи се Алфата - първородния Син на Твореца - Логоса на Бога. Евреите нямат точка, защото техният бог не е Синът, не е Логосът).

Шестте центъра на движението на енергиите по точките на Свастично-Сувастичните канали, плюс точката на Божественния Логос дават графичният знак на Костенурката.

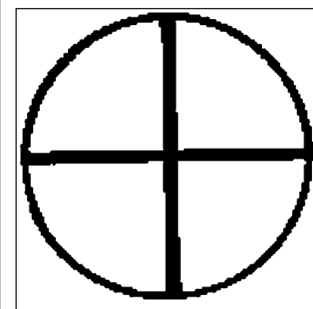
Същият знак отразява движението на Слънчевата система по Еклиптиката и Съзвездията, чиито йонни потоци отработват еволюцията на душите в нея.

Фиг. 6. Костенурката със зодиакалните знаци и Небесната костенурка Танг Ра - Творец в материята

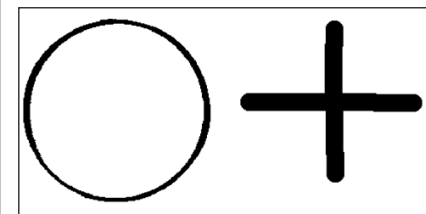
До тук свършваме с трираменния кръст. Но на ниво Материя символиката на Костенурката продължава.

На ниво Творчество на Земята, осъществено от енергиите на Сина на Танг-Ра Амон-Ра и Твореца на материята Аллах, системата придобива следния вид:

Фиг. 7.

Това е Божественото творчество на ниво Андрогин - Адам Кадмон - двуполовия.

Фиг. 8.

Когато Елохимът слиза в материята да твори, Той губи кръга и затова негов основен символ е Равнораменният кръст: дух и материя в равновесие и хармония.

Творчеството на Бога - Творец на Земята, е отразено в знака на Българската Глаголица, известен като "АЗ".

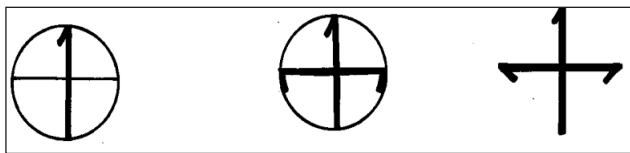
Този знак отразява Принципа на всяко творчество в нашата Галактика. Това е Танг-Ра. Това е базовият знак за съставяне на сложната и дълбока символика на Глаголицата. Категорично заявяваме, че в Глаголическите знаци на Българската азбука няма нито един символ, изразяващ предсказателни или гадателски аналогии.

Когато Елохимът твори на Земята, Божественият аспект на Асиметричността се изразява чрез белег, илюстриращ слизането на Духа в материята.

Хоризонталата изразява развитието на

асиметричността вътре в материалното творчество като личностна, индивидуална, но взаимосвързана цялост на всички нива и царства (Кристалното, Растителното, Животинското и Човешкото). Когато Двата полюса на Дум-ай и Жън-ай се развиват самостоятелно, те се бележат така:

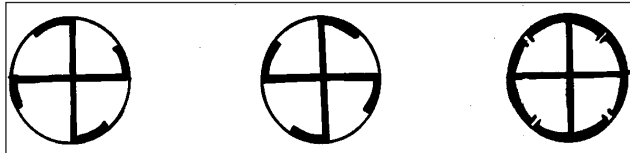

Фиг. 9.

Това е творчество на половете. Космичният Човек вече не е андрогин, а полово детерминиран (ограничен).

Този знак дава информация за всички процеси на творчеството в нашата Вселена, Галактика и Седемте Слънчеви системи, една от които е нашата.

Знакът Равнораменен кръст е също Сувастично-Свастичен.

Фиг. 10. Свастика, Сувастика и Общ знак

И тази стара идея е отбелязана дори на пръстена на поп Богомил.

Фиг. 11. Пръстена на поп Богомил

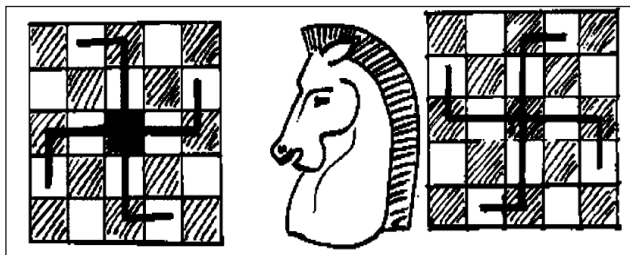
Сувастично-суватичното движение на планетите и влиянието на това движение над Творчеството на Елохима е заложено в още една символика, известна на българите и принадлежаща единствено на тях, защото само те имат стремена на конете си. Българинът язди със стремена, тоест управлява своя кон с цялото си тяло. Това е символ на държавност.

Споменатият по-горе сувастично-сувастичен четирираменен знак Аз-ът е главният ход и на Небесния кон - Еднорога - коня на Небесните Учители - Бал-Гуриите.

Конят на българите може да прави всички ходове, именно защото е командван и от стремената на ездача.

Равнораменният Кръст на българите носи символиката на хода на коня от великата игра на космоса - ШАХА.

Той отразява основния Принцип на хармонизирането на двойките - Октоадата.

Фиг. 12. Шахматното поле и Сувастично-Свастичното движение на Коня

С казаното до тук споделихме част от разработката ни за тайните на Колобрите на Танг-Ра, които, благодарение на Бога, Борис Първи не можа да избие.

Така се прави календар като Българския - най-точният, защото изисква отлично познаване на Небесната сфера и мястото на Земята в нея. Знакът на Танг-Ра, Космичната костенурка, е източник на огромна информация за космоса, стига да се познава.

Варна 2003 г.

МАДАРСКИЯТ КОННИК

От стр. 1

Характерно за състоянието на цялата композиция е излъчващото се спокойствие. Конят и конникът имат повече тържествено - ритуално движение, отколкото динамичното напрежение, характерно за изобразяването на бойни и ловни сцени в тракийското и световно изкуство. Лицето на конника не личи ясно, но дългата коса и брада са достатъчно добре различими. Ръката (дясната), държаща копие, е също спокойна, а не в бойно положение, при което са характерни напрегнатата, свита лакетна става и здраво стискащата десница. Тук имаме точно обратното - спокойно придържане на копие, опряно в тялото на победеното животно. Характерен белег, че конникът не е с тракийски, а с български произход, е наличието на стреме. В Европа и на Балканите то е пренесено от българите. Лявата ръка на конника държи нещо, което е неясно и трудно определимо, но наистина много прилича на чаша. Съществен тук е фактът, че конникът не държи юздите на коня, както би трябвало да бъде ако сцената е ловна. В спокойно стъпилия и вдигнал ляв крак кон има много важен характерен за българите белег - оплетената конска опашка. Това е съществен езотеричен знак за нас, защото знаем, че опашката е била ЗНАМЕ на българската орда. Но не свободно веещата се опашка, а оплетената - символ на реда и дисциплината. Здравата и хармонична държавна власт, характеризирани от оплетената конска опашка, по - късно е задължителен белег за всеки властелин на Европа, когато е изобразяван на кон. Такава плътка са носели и всички свещенодействащи в българската религиозна практика - колобрите. Само те и канът са имали право да означат себе си като държавни служители на върховната (небесна) власт.

След конника, непосредствено до него, се намира кучето. Това свещено животно на прабългарите, въпреки че е в динамична поза, не се включва активно във внушението за ловна сцена, при която кучето е съпричастно към побеждаването на звяра и трябва да е в подчертано агресивна поза.

На преден план, с притиснато от копие-то тяло към земята, лежи животно, оприличавано най - често на Лъв. Липсващата

грива, типична за изобразяването на лъва, внася известна неувереност в изследователите на монумента. Независимо от неговия вид обаче, има нещо по-смущаващо - състоянието, в което то е изобразено. Казваме състояние, защото животно не е убито, а липсват и описаните в изкуството рани и течаща кръв, подсилващи внушението за смърт. Опашката на покorenото животно е високо вдигната, свободно извита към конника. Това не е опашка на мъртъв хищник, не внушава и страдание на умиращо животно.

Всички тези характеристики не ни дават основание за тълкуване на сцената като ловна - с чисто битов, житейски характер. Дори когато се внушават идеите за велик вожд, непобедим воин и ловец, древните художници са намирали достатъчно изразни средства да ни покажат страданието и борбената същност на победеното от човека животно - Самата поза е спокойна, типична за легнало покорно, а не за

убито животно - и предните, и задните лапи са в позиция на лежане, а не на смъртна агония.

Казаното до тук подкрепя нашето различно от официалното становище, не само защото е езотеричен прочит на символиката на този древен паметник. То изцяло ще се базира на някоя от тайните на Тангизма, запазени до днес от потомствените шамани на бог Танг-Ра - богът на българите. Знанието на първия монотеистичен народ на Пета коренна раса (българския) не може да умре така лесно. Танг-Ра е безсмъртен и Единствен хилядолетия преди Йехова.

В митологията на прабългарите ще вложим жалоните на този прочит. И първият от тях е, че народът на Единния бог Танг-Ра е народ на небето, който е слязъл на Земята, за да даде на стадно и племенно живеещия човек идеята и формата за държавата и космичния ред. Той идва от съзвездие Еднорог, което се изобразява като кон с един рог на челото. Рогът е винтообразен, дълъг и бойно насочен напред. Там живеят воините и пазителите на небесния ред. И Танг-Ра ги изпраща където е нужно, за да се премине от хаотичния стаден живот към ред и организация на обществото. Еднорогът е третата степен в развитието на духовния път на козия рог - най-висшата. Тя се получава само в материалните полета, затова Духът слиза в материята, но запазва своята двусъщност, изразена в двете основни звездни религии - на Амон-Ра в Египет и на Танг-Ра при българите. Лъвът в тази езотерична композиция е космичната осмица /8/. Той е проявяващата се сила на Неподвижния кръст.

Хлябът съставлява 30 до 50 % от храната на Балканските народи. За съжаление, по нашите географски ширини се предпочита предимно бял и мек хляб.

Насъщният ни е направен от бяло брашно, сол, мая и вода. Бялото брашно се получава от смляната сърцевина на житното зърно. В него липсват житният зародиш и обвивката на зърното, носители на концентрирана биологична енергия, витамините Е, В1, В2, В3, РР, А и много минерални соли. Те са запазени само в типовия хляб. Триците, освен че почистват чревния тракт, подобряват обмяната на веществата, абсорбират токсини и отрови и подобряват перисталтиката. Концентрацията на витамини и соли в обвивката и зародиша на пшеничното зърно в сравнение със сърцевината е около 600:1. В ядрото, освен слепващото нишесте (от брашно и вода се прави чудесно лепило), се съдържа и глутенин, който, неусвоен правилно, е причина за редица увреждания на нервната система. Според д-р Уокер, той е основната причина за множествената склероза.

Нека сравним съдържанието на бялото и черното брашно:

черно брашно 1 кг.		бяло брашно 1 кг.
44 мг.	желязо	7 мг
250 мг.	магнезий	120 мг.
120 мг.	калций	60 мг.
4730 мг.	калий	1150 мг.
5,1 мг.	Вит. В 1	0,7 мг.
4,4 мг.	Вит. В 6	2,2 мг.
3,3 мг.	Вит. А	0,0 мг.
2,4 мг.	Вит. Е	0,0 мг.

Нишестето по химически състав се състои от голямо количество полизахариди със сложна структура, което е причина за тяхната химическа неразтворимост. Те притежават само колоидна разтворимост и не се разтварят в нито един обичаен разтворител. Разтворено колоидно, то не се състои от отделни молекули, а от първични частици - мицел, включващ голямо количество молекули. Този мицел Уокер нарича каша. Нишестето се състои от две фракции на полизахаридите - амилоза и амилопектин, с рязко различаващи се свойства. Амилозата се разтваря във вода при температура 80°C (каквато в организма не съ-

ФАТАЛНИТЕ ЗАБЛУДИ

Хляб

ществува), докато амилопектинът не се разтваря в гореща вода, а само набъбва. Заедно те образуват гъста лепкава маса, наречена клейстер. Клейстерът в този си вид е трудно усвоим, затова и не се препоръчва от натуропатите.

Преработката на нишестето в организма е с цел да се извлекат от него захари. Превръщането на нишестето в глюкоза се извършва чрез хидролиза от ферментите амилаза и диастаза в устната кухина и дванадесетопръстното черво чрез редица сложни преобразувания: нишесте => амилодекстрин => еритродекстрин => ахродекстрин => малтодекстрин => малтоза => глюкоза.

Последните четири трансформации са водоразтворими. Процесът е сложен и дълъг. Той може лесно да се прекъсне, например с неправилна употреба на вода или недостиг на микроелементи и витамини. За правилното му протичане е характерна необходимостта от голямо количество витамини. Например за преработката на 250 гр. нишесте са нужни: 0.6 мг. вит. В1, 0.7 мг. вит. В2, 6.6 мг. вит. В3, 25 мг. вит.С. Така че, за да се усвои един кроасан едновременно с него е нужно да се изядат

150 гр. ябълки; 300 гр. банани или 600 гр. грозде.

Недостигът на витамини и минерални вещества води до неразтворимост на нишестето, то се задържа, гние в организма, замърсява и отравя кръвта, полепва по власинките на тънките и дебели черва, с което нарушава обмяната на веществата, запълва свивките на дванадесетопръстника, тънките и дебели черва, където се слепва и образува фекални камъни, които могат да стоят там десетки години. Организмът образува слуз, чрез която отхвърля нишестените отпадъци, предизвиквайки хрема, кашлица и гнойни ангини.

Белият хляб, красив и мек като дунапрен, задоволява естетическите и вкусовите изисквания, но не и биологичните. Прекрасно засища глада, но не храни организма. Спокойно може да се замести с картофи, покълнало жито, овесени ядки, пшенични трици и пшеничен зародиш. Ръженото брашно, например, се отличава от пшеничното с това, че съдържа по-малко нишесте, повече захар и няма слепващи свойства. С такива качества се отличават и овесът, царевичата, просото и кафевият ориз. Ако все пак ни се яде пшеничен хляб, нека той е пълнозърнест (с всички съставки на зърното) или грахам, отрязан на тънки филийки и изпечен до златистокафяво. Печенето способства за преобразуването на глутена в глюкоза.

Храненето основно с ориз, практикувано от източните народи, е за предпочитане пред храненето с хляб. Оризът не само е много хранителен и по-леко усвоим, но има свойството да абсорбира и извежда от организма редица вредни отпадъчни продукти.

Източните народи правят груба грешка, като полират ориза и го лишават от кафявата му ципа, богата на много витамини и минерали. Този кулинарен лукс предизвиква силна авитаминоза и болестта бери-бери!

Степента на хранителност на хляба се определя не от калоричността му, а от количеството усвоени от организма хранителни вещества! Останалото е заблуда!

Тошко Тодоров
кабинет по квантова медицина
тел. 02/843 13 70; 0878 544 006

Време е за създаването на ИНТЕГРАЛЕН ЗДРАВЕН ЦЕНТЪР - прототипа на бъдещите медицински заведения!

Днес фактически се извършва качествено нова научна революция. Един от елементите ѝ е ускоряващият се синтез на медицинското знание - от най-древното до най-съвременното. Ражда се интегралното човекознание.

Интегралният Здравен Център /ИЗЦ/ има следните задачи:

1. Обобщаване на целокупното медицинско знание на цялата човешка история, включващо теорията и практиката на здравословния живот на духа, душата и тялото, но в тяхното единство и взаимозависимост.

2. Разбиране, че здравословният живот на духа - духовен, морален, обективен, е основата на здравословния живот на душата - емоциите, чувствата, психиката, а чрез това и на тялото - на физиологичните механизми и процеси в него, гарантиращи физическото здраве и устойчивост срещу неблагоприятни фактори от всякакъв вид.

3. Осъзнаване, че дълбоката основа на

здравословния живот е обективното и безпристрастно мислене, осигуряващо успешното достигане до истините във всички области на реалността.

4. Базира се на разбирането, че животът на всеки човек е уникален /неповторим/ и следователно успешната му профилактика и лечение са строго индивидуални, каквито и общи моменти да има с другите хора.

5. Поради всичко това ИЗЦ ще работи по адекватна на философията си технология за диагностика и лечението на пациентите си, гарантираща успешно, бързо и трайно излекуване чрез промяна на мисленето и начина на живот. Това е обект на ноу-хауто на ИЗЦ.

6. ИЗЦ ще организира и провежда местни, национални и световни конференции, конгреси, дискусии, обсъждания, срещи и пр. по всички аспекти на здравословния живот на обществото, групите му и отделните хора. Още ИЗЦ ще обучава желаещите чрез разнообразни курсове по: правилно мислене; лежащата в основата му правилна ценностна система и йерархията на

ценностите в нея; многобройните древни и съвременни методи за лечение и самолечение; интегралното човекознание и обществознание /индивидуална и социална психология и патология/; проблемите за смисъла на живота и цялото битие; овладяване на разнообразните творчески методи за решаването на поблемеи...

7. ИЗЦ ще работи за въвеждането на учебни предмети по здравословен живот във всички нива и форми на образователната система.

Реализирането на такъв ИЗЦ гарантира ефективна профилактика и лечение, високи и заслужени печалби, световна известност, оставане в историята.

Поканват се инвеститори за реализирането на този ИЗЦ. България има необходимия човешки и природен потенциал за неговото създаване и успешно функциониране като прототип на бъдещите медицински заведения!

Кубрат ТОМОВ
учен-енциклопедист и философ
тел. 0898 465010

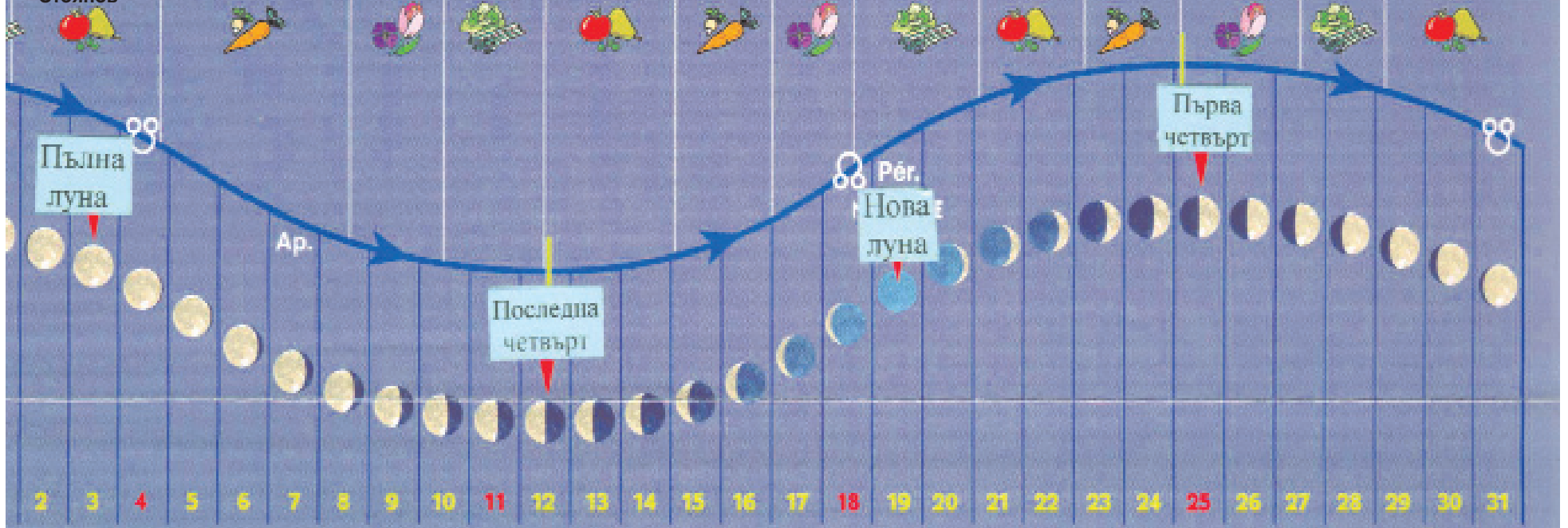

БИОДИНАМИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА МЕСЕЦ МАРТ 2007 г. - I част

Димитър Стоянов, Биодинамичен фермер - с. Бачково

Димитър Стоянов

Луна Вид	Зод. знак от до	Дата ден	Вид Раст.	ВИД ДЕЙНОСТИ В ГРАДИНАТА
Н.Л. 	♋ Рак	1 Ч	 лист	Подрежете дърветата. Това ще повторите при лятната резитба юни-септември. Точното време е НЛ /низходяща луна/ дни плод и лист.
П.Л. 	♌ Лъв	2 П	топлина	Прекопавайте посадения през февруари грах, загърлете го високо. Заровете резниците за вкореняване и маркирайте с колчета. Веднага полейте. Довършете рязането на лозето, ябълките и храстите с дребни плодове. Подрежете по-внимателно прасковите и цъфтящите храсти.
		3 С		
A 5.36 	♍ Дева	4 Н	плод	На 4-ти не работете след 18.30 ч.
		5 Пн	земя	Разредете ранната ряпа, засята преди, като навлажните привечер:
		6 В		Запазете по едно растение на 5-10 см според вида на ряпата. Без колебание попълнете с по-хубавите извадени празните места. На ненаторено място насадете лук-ешалот за реколта през юли.
		7 Ср		На 7-ми не работете до 10.00 часа
5.54 	♎ Везни	8 Ч	корен	Насадете още червен чесън - по една скилидка на 10 см, навлажнете.
		9 П	светлина	На слънчево място насадете нови гнезда с лавандула, на 50-60 см. Не забравяйте да поставите растенията до корените на розите, те пропъждат бълхи и мравки.
18.11 В.Л. 	♏ Скорп.	10 С	цвят	Разсадете засетия през януари карамфил.
		11 Н	вода	Засадете на постоянно място отгледания разсад от аспержи. Поставете здраво пръчка за репер. Загърлете гнездата на старите аспержи, за да хванете първите срещи. Разделете коренищата на равена, естрагона и киселеца. Проведете марулите.
	♐ Стрелец	12 Пн	лист	Проведете марулите. Нахвърляйте компост в чашите на дърветата.
		13 В	топлина	Точното време е за засяване на баклата за реколта юни-юли. Избягвайте за близки нейни съседи артишок, копър и киселец.
		14 Ср	плод	Използвайте сорт, доказал качества на вашия район. Поставете по 3-4 семена в гнездо на 3-5 см. Навлажнете и зарийте.
	♑ Юри	15 Ч	земя	Време е за пролетни репички за салата през май-юни. Вероятно ще се насложат 2 прореждания при разлистване.
		16 П	корен	Избирайте за това дни на Дева при НЛ. Засейте и пролетния бял лук за свежа консумация. Направете свой избор.

Green Balkans - Stara Zagora
76 Tsar Ivan Shishman Str.
Stara Zagora 6000, Bulgaria
Tel: +359 (0) 42 607741
Tel/fax +359 (0)42 622401
Mobile +359 (0)886 570053

E-mail: wrbc@greenbalkans.org
www.greenbalkans.org

Лешоядите в спасителния център в Стара Загора очакват поколение

Двойката белоглави лешояди (*Gypops fulvus*) в Спасителния център за диви животни на Зелени Балкани се сдоби с яйце. Имаме всички основания да се надяваме, че яйцето е оплодено, тъй като известно време преди снасянето наблюдавахме многократна копулация на птиците. От няколко дни вече женската мъти в гнездото, като слиза, само за да се храни.

Предистория: Женският лешояд е пациент на Спасителния център за диви животни вече над 7 години. Тя постъпи при нас като млада птица със счупена бедрена кост на десния крак. След хирургична намеса на ветеринарните лекари на Центъра костта беше възстановена, но с трайни дефекти на крайника, заради които птицата не можеше да се върне в природата. В началото на 2006 г. тя снесе първото си яйце, но то, разбира се, не беше оплодено. След няколко месеца при нас постъпи възрастен мъжки. Предоставиха ни го колегите от Фонда за дивата флора и фауна. Птицата е също зоопарково животно. В средата на февруари двойката започна да показва брачно поведение и бяха забелязани първите опити за копулация.

Още от създаването на Спасителния център за диви животни преди повече от 14 години една от основните цели, поставени пред екипа му, е реинтродукцията на видове като черния лешояд (*Aegypius monachus*) и братията лешояд (*Gypaetus barbatus*). Размножаването на белоглавите лешояди ще ни даде достатъчно опит и знания за бъдещата работа в тази насока. **Надяваме се на успешен край.**

Религиозният светоглед на Лев Толстой -

Йордан ЙОРДАНОВ

Крайъгълният камък на светогледа на Толстой след 1880 г. е ключовата дума - ненасилие. Тридесет години той на думи и дело показва, че единственият път да се проявят човешкият разум, съвест и взаимнопомощ е организация на обществото, която лежи върху ненасилието. Няма принуда, защото всеки член на това общество има религиозно съзнание, т.е. съзнава, че е отговорен за постъпките си не пред хората и държавата, а пред Бога, а пратеникът на Бога - човекът Христос е казал: „Не се противете на злото със злото“. Не вършете зло и няма да има зло. Най-голямото олицетворение на злото на Земята е насилието. Да покаже неговото проявление във всички области на обществения живот е другата тридесетгодишна дейност на Толстой. Оказва се, че родната сестра на насилието е лъжата и лицемерието. Толстой смъква и техните маски през всички епохи и в неговата съвременност на всички нива на обществения живот. Само когато човек осъзнае ненасилието и истината, че е отговорен само пред Бога, той е вече готов за ново общество. Това ново общество е възможно само в световен мащаб и може да бъде единствено християнско, защото няма по-висш от морала на човека Христос.

Последователите на Толстой избързват и се опитват да създадат малки модели на това общество. Толстой се отнася отрицателно към тези, така наречени, толстоистки колонии по цял свят, защото в света царува насилието и то не би допуснало подобни малки модели на ненасилие. Така и става - колонии са разтурени от държавните власти. Въпросът това поредната човешка утопия ли е или ходът на историята на насилието може да бъде спряна с ненасилие, вече не стои пред официалното човечество. Дори и утопичен, този въпрос трябва да бъде повдигнат и най-добре е това да стане, когато неоспоримият и всепризнат творчески гений на Лев Толстой, премълчаван от всички религиозни възгледи, стане отново достойствие и оръжие в борбата за оцеляването на нашия човешки разум и дух. Толстой поставя началото на религиозната наука, основаваща се на разума, а не на вярата. Тя разбира се, не е призната. Но е факт. Факт неудобен, който разобличава и официалните институции на религията, и тези на атеизма. Религиозната наука се базира на опита и фактите. В душата на всеки човек има кодиран морален кодекс, изразяващ се чрез съвестта му. Този кодекс най-ясно и пълно е отразен в планинската проповед на Христос (Евангелие от Матей, глава 5). Това е духовното начало в човека. Изхождайки от него, се установява следното: този кодекс не се признава за факт в организацията на всички човешки общества и те са изграждани и функционирали винаги против него. Дори когато той се проявява на дело в лицето на Христос, така наречената християнска църква, създадена от апостол Павел, изопачава този практически модел и го превръща в мъртъв мистически образ, т.е. приспособява го към аморалната организация на човешките общества. Точно този катехизис на православната вяра е обект на първото научно-богословско изследване на Толстой - "Изследване на догматичното православно богословие", където разумът показва несъстоятелността на сляпата вяра. Следва трудът му "Моята вяра", в който Толстой открива крайъгълния камък на християнското учение - ненасилието. Изяснява научно, по пътя на разума, логиката и преводите, които той прави от иврит и старогръцки, термини като "възкресение", "вечен живот", "изкупление", "първороден грях". "Възкресение" не е точният превод, той е "възстановяване от мъртвите". Терминът "възкресение" е ползван в Стария завет именно в този смисъл. Но в Новия завет се споменава без думата "мъртвите", т.е. точни-

БЪЛГАРИЯ, НЕЙНИТЕ ПРИЯТЕЛИ И СВЕТАТ

Среща във Варна, посветена на религиозно-социалните възгледи на Лев Толстой

На 08.01.2007 г. в зала 37 на Община Варна бе представен сборник с избрани текстове от религиозно социалните съчинения на Лев Толстой под заглавие "Но какво да правим?". Сборникът включва части от "Моята вяра", "Но какво да правим?", "Големият грях", "Нима така трябва да бъде" и др. на Лев Толстой. В него са поместени и възгледите на американския икономист Хенри Джордж за поземлената собственост, теория, която Толстой е ценял.

При представянето на книгата бяха изложени и оригинални издания на религиозно социалните съчинения на Толстой от началото на ХХ век, също и оригинални периодични издания на последователите на Толстой в България.

На срещата бе изнесена информация за толстоисткото движение в България - за земеделските колонии, периодичния печат, издателства, представители. На разискването бяха повдигнати въпроси за връзката между учението на Петър Дънов с възгледите на Толстой, за крайна цел на бягството на Толстой и други, които бяха провокирани от доклада, изнесен от г-н Йордан Йорданов, който е съставител и спонсор на сборника, в който доклад под заглавие "Религиозният светоглед на Лев Толстой, основаващ се на разум, съвест, ненасилие" бе направен анализ и систематизиран религиозно-социалния светоглед на Толстой.

Лев Николаевич Толстой, роден на 09. 09. 1828 г. В наследството си имение "Ясна поляна", Тулска област, Русия, починал на 20. 11. 1910 год., с. Астапово, Русия

ят му превод е "възстановяване", "пробуждане". За духовно пробуждане говори Христос и именно в това се състои вечният живот - да следваш моралния кодекс в себе си. "Изкупление" и "първороден грях" няма и Христос не употребява тези термини, те са в Посланията на апостолите, т.е. на тези, които скриват истината за учението на Христос. **Че Христос е човек, най-ярко доказателство е молитвата "Отче наш", която той дава.** Следва книгата "Съединение и превод на четирите евангелия", където Толстой отхвърля всички чудеса, приписвани на Христос, и следва единствено разума, който приема само духовната нишка в учението му.

Толстой отхвърля изцяло Стария завет и Посланията на апостолите от Новия завет. Приема само евангелията, от които прави само едно - духовно и морално. Това е и християнското учение - думите на Христос. Думи за духовно раждане и проглеждане.

Толстой поставя това начало на религиозна наука на разума с трите си труда - "Изследване на догматичното православно богословие", "Моята вяра" и "Съединение и пре-

вод на четирите евангелия".

Толстой поставя основите и на една непризната и премълчавана наука за насилието - насилие, което е основа на всяка система на човешките общества през различните епохи. Ако бе спрял след написването на богословските си книги, то той би останал само религиозен реформатор и би бил приемлив и поставян в тази рамка. Но "чудото" Толстой не спира, а се обръща и към социалната действителност, в която живее. Ражда се социалното евангелие "Но какво да правим?". С ясно изразените и непоклатими социални възгледи в този труд и неговото продължение по късно, "Днешното робство", **Толстой става враг и неудобен на всички богати и властимащи, защото показва на какво се дължи и крепи тяхното богатство и власт - на насилието.** Анализ на феномена "насилие" Толстой прави и му се противопоставя с добро и с твърдо отрицание и на теория, и на практика. **Днешното робство е прикрито с парите. А насилието стои зад маската на държавата с нейната армия и полиция.**

Какво да правим? Ако сме се пробудили и осъзнали насилието на държавата и експлоатацията на работника и селянина, то трябва да не се участва в държавните институции. Всички хора трябва да разберат духовното си начало и да го следват. Това препоръчва Тол-

Толстой в своето имение "Ясна поляна"

основаващ се на разум, съвест, ненасилие

стой. Това е "утопичното" в неговия светоглед. Утопично е да следваме съвестта си, да се радваме на спокойния здравословен земеделски труд. Утопично е при тази организация на обществото. Но ако имаме друго възпитание и образование, други граждански сдружения и кооперации, имаме друга нагласа, друго обществено мнение... Само за миг да се опитаме да изградим друга ценностна система в обществото, основаваща се на ненасилието...

Толстой направи нужното за нас - показва насието във всичките му маски на общественения живот. Да го показваме непрекъснато не в неговите следствия, а в корените му - това е първата задача. Не може и не трябва да има държава, която да монополизира човешкия живот и труд, в която да се толерират

Лев Толстой в кабинета си, хуг. Иля Репин, 1904 г.

професии, които не участват в производството, цялата тази армия от чиновници, военни, полицаи, съдии, прокурори, адвокати. Да се изгради такова гражданско общество, което да няма нужда от администрация и пазители е възможно само чрез разумно религиозно съзнание. И докато това се пренебрегва, напразни са всички усилия да спре омразата и насието в нашия живот. Защото, както казва Христос и както се нарича друга книга на Толстой, разобличаваща въоръжаването, войната и военните, която преобръща светогледа на младия индийски адвокат Махатма Ганди, **"Царството Божие е вътре във вас."**

ИЗЛОЖЕНИЕ НА ТОЛСТОЙСКОТО ДВИЖЕНИЕ В БЪЛГАРИЯ

Толстой и на дело следва думите на Христос и се отказва от богатството и привилегиите си. Живее на село и работи "грубия" селски труд. Сам се грижи за прехраната си и не ползва чужд труд, не пие алкохол и става вегетарианец. Последователите му по цял свят създават толстоистки земеделски колонии като образец на бъдещето човешко общество. Първата такава колония в България е създадена между Долна баня и Княжево през 1901 г. Основателите ѝ са Сава Ничев, роден в Котел, но израснал в Кюстенджа, син на богат земевладелец в Добруджа; Ненчо Илиев и Нешо Байров от Панагюрище. И тримата са писатели и преводачи. Вторият неуспешен опит за създаване на колония е в Бяла Слатина от Христо Досев от Стара Загора - син на богат търговец, Димитър Жечков, също от много заможно семейство от Бургас и Стефан Андрейчин от Габрово. Тримата са също писатели и преводачи. Те получават разрешение от кмета на с. Алан Кайряк (Ясна поляна), Бургаско, Стамо Грудов да създадат колония там през 1906 г. По-късно към тримата се присъединяват още трима българи, трима руснака и една рускиня. Издават сп. "Възраждане" с редактор Стефан Андрейчин. Влизат във връзка с Толстой и печатат негови ръкописи. Христо Досев е бил личен познат на Толстой, живял до него, на гости у Владимир Чертков. Колонията е разтурена от българската власт през 1908 г.

Гробът на Толстой в "Ясна поляна"

Данни за друга толстоистка колония има за с. Дерманци, Луковитско, през 1920 г.; за гр. Пазарджик - 1921 г.; с. Индже войвода в Странджа, 1921 г., като всички колонисти там са учители; с. Върбовска, Севлиевско - 1921 г.; гр. Варна комуната "Пиръов" - 1923 г.; с. Руженци, Белоградчишко, също само от учители 1923-1928 г.; гр. Казанлък - 1923 г. и най-голямата и най-дълго просъществувала толстоистка земеделска интелегентска вегетарианска колония в с. Мечкюр (по късно с. Прослав, сега квартал на Пловдив) - 1926 - 1949 г., която достига до 80 човека със земя от 840 дка.

Първият българин, отказал се от военна служба поради толстоистките си убеждения, е Георги Стоилов Шопов от Панагюрище. Бил е войник и след прочита на "Но какво да правим?" напуска казармата. Осъден е на 3 години затвор. Кореспондира с Толстой. След излизането си от затвора основава сп. "Л. Н. Толстой", по-късно и издателство, което печата предимно трудовете на Толстой. Друг войник, Миньо Попов, също отказва да служи след прочита на възванието на Толстой "Към работниците". И той е осъден. Кореспондира с Толстой. Подписката за неговото освобождаване от интелектуалците не подписва само Иван Вазов с думите: "Аз съм патриот". Други българи с отказ от военна служба са Борис Гюдюлев, Христо Иванчев, Тодор Галеев, Тетко Димов, Васил Казаков, Борис Хаджиниколов...

Толстоистки периодични издания са:
сп. "Ново слово" 1902-1903 г., ред. Сава Ничев;
сп. "Л. Н. Толстой" 1903-1906 г., ред. Г. Шопов;
сп. "Възраждане" 1907-1926 г., ред. Стеф. Андрейчин;
сп. "Живот" 1907 г., ред. Г. Шопов;
сп. "Наука и разум" 1927 г., ред. д-р Минко Аджаров;
в-к "Ново общество", "Свобода", "Нов живот", "Братство", "Свят".

Издателства:
"Ново слово" 1903-1907 г.;
"Живот" 1907-1922 г.;
"Възраждане" 1907-1926 г.;
"Посредник" 1926-1945 г.

Българи толстоисти са:
Илия Енчев - драматург, завършил педагогика и философия в Софийски Университет. Основател на колонията в с. Мечкюр, Пловдивско;
Димитър Кацаров - професор по педагогика, завършил в Женева, ректор на Софийски Университет. В дома му в София, на ул. "Бачо Киро", се помещава толстоисткото издателство "Възраждане". Основоположник на експерименталната психология у нас. Редактор на списание "Свободно възпитание";
Генчо Пиръов - професор по психология. Организатор на комуната "Пиръов" край Варна;
Иван Унджиев - професор, изследовател на живота на Хр. Ботев, В. Левски, Г. Бенковски, участник в комуната "Пиръов";

Борис Йоцов - асистент на проф. Боян Пенев, професор и декан на Историко-филологическия факултет на Софийски университет. М-р на народна просвета 1942-44 г. След 9.XI.44 е езекутиран;

Иван Дуйчев - д-р по история, византиолог. Автор на 400 книги, студии и статии;

Владимир Димитров (Майстора) - художник;

Борис Георгиев - художник;

Минчо Кацаров - художник;

Йордан Ковачев - адвокат, защитава толстоистите при отказа им от военна служба. Адвокат на Никола Петков. След 9.IX. въдворяван в концентрационните лагери Куциян и Белене. Автор на художествени произведения и преводач от руски, френски и английски език. Председател на Съюз на писателите от провинцията 1934-1944 г.;

Лев Толстой с Максим Горки

Георги Константинов - литературен критик и историк. Написал "Лев Толстой и България" 1929 г. Анализира българската толстоистка художествена литература като част от художественото българско наследство;

Иван Коюмджиев - завършил философия и педагогика, редактор на в-к "Свобода" - основател на изд. "Посредник", преводач;

Андрей Кръстев - учител във Видин, водач на местните толстоистки, сътрудник за сп. "Възраждане" и "Свободно възпитание" - убит на 11.05.1928 г. заради убежденията си.

През 1998 г. е учредена музейна изложба "Българската Ясна поляна" в читалище Лев Толстой в с. Ясна поляна, Бургаско. Организатори на изложбата е Амалия Радева - историк, музеен архивен експерт, заедно със съпруга си оператора и режисьора в БНТ Христо Рачев. Колекцията съдържа 105 копия от писма на българи до Лев Толстой - дарение от музея в Ясна поляна в Русия. Събрани са и оригинални издания на български толстоистки издателства и периодичен печат, снимки, архивни документи. От Варна е направено дарение от близките на Васил Казаков, един от отказалите се от военна служба българи. През 2003 г. в с. Ясна поляна се провежда международна писателска среща под мотото "Лев Толстой и предизвикателствата на третото хилядолетие".

МОЯ РОДИНО!

Да бих могла с ръце да те обгърна,
с безброй очи да можех да те зърна,
в сърцето си да те почувствам ЖИВА!
И... да извикам: Колко си КРАСИВА!!!

РОДИНО, ненагледна и богата!
За тебе не достигат ми словата...
Такава си и днешна и предишна,
натруфена си в дрехата си ПИЩНА!

ПРЕКРАСНА си през БЪЛГАРСКАТА пролет:
Кръжат и пеят чучулиги в полет!
Обажда се самотна гургулица...
Чуй трелите трептят на славей-птица!
Шуми и пее изворът и блика...
Зелена вече и гората стана:
ЗА ВСИЧКИ ВЕСЕЛБА НАВРЕД НАСТАНА!
Радват ни, радват просторите чисти!
Слънчо ни топли с лъчите златисти!
Ето, РОДИНО! И облече бяло...
Как се усмихва, при теб се е спряло!!!
Пролетна, пъстра, зелена одежда
ГОСПОД за нази умело подрежда...
Семе поклънва, извива снагата.
ЛЯТО е - време да жънем житата!

Жълтата рокля си има елече
и сламена шапка е нужна - предрече
слънчо, оглеждащ се вред из простора,
Радва сърцата на всичките хора!!!
Гори просторът! На поход поели...
пред нас маргаритките, свежи и бели,
кланят челцата и клатят главата,
ПЪЛНЯТ СЪС РАДОСТ
НА ВСИЧКИ СЪРЦАТА!

Вятър повява, брули листата!
Орел и в буря се рей в небесата!
- Златната рокля дали я съблече?
Бяла брезичка на дъбчето рече!...
Черни са клоните, черно е злото!
Черна чернее гората сирота!
Облаци черни земята прегръщат,
в тъжна старица ЗЕМЯТА превръщат!
Буйни потоците, жълти листата!
Посърнала е без птици гората!
Радостна тръпка изпълва сърцата!
Глъчка и песен се лей из лозята!

Облак заплаква и време сурово
дрехата сменя земята отново.
Вредом е пухкав снежец наваляло:
ВСИЧКО Е БЯЛО! ДА! ПРИКАЗНО БЯЛО!
Наш'та Земя е същинска КРАЛИЦА...
по белия губер...

С КРИСТАЛ-КОЛЕСТНИЦА
АНГЕЛЪТ бял всичко, всичко предрече:
РОДИНО!!!

Булчинска рокля,
чудна облече!!!

Бели села и бели градчета!
Бели пътеки и

Бели полета!

В БЯЛА премяна е и гората!
ХОРАТА С БЕЛИ НАДЕЖДИ В СЪРЦАТА!!!

РОДИНО МОЯ!!!

Прекрасна си през БЪЛГАРСКАТА ПРО-
ЛЕТ!

Кръжат и пеят чучулиги в полет
богата лете, с кошничката есен -
ДЕВОЙКА МЛАДА ПЕЕ ВОЛНА ПЕСЕН...
За ТЕБЕ, НЕПОКОРНА И БОГАТА!

За тебе не достигат ми словата!
Такава си и днешна и предишна,
натруфена си в дрехата си ПИЩНА!
ДА БИХ МОГЛА С РЪЦЕ ДА ТЕ ОБГЪРНА!
С БЕЗБРОЙ ОЧИ -

ДА МОЖЕХ ДА ТЕ ЗЪРНА!
В СЪРЦЕТО СИ ДА ТЕ ПОЧУВСТВАМ
ЖИВА!!!...

И...

да извикам:
КОЛКО СИ КРАСИВА!!!

Веска Петкова
ВЕЛЕВА

Написано на една
неуловима с просто
око МАРГАРИТОВА
поляна
във Велинград

Литературен клуб
"Алеко"
при читалище
"Христо Ботев",
гр. Пазарджик

Малки бугителни

Събуждайте се сутрин рано
и тръгвайте със смях,
радостни лица
и трепетни сърца
към класните си стаи
с портрети на стена.

Обичайте България,
деца, родени в таз страна,
да грее във сърцата ви
будилникът от векове,
Будител, дух крепител
на вяра, раса,
с книжка във ръка
в килия мрачна пише
история на българските имена.

Тачете паметта им,
Вий, български деца,
и имайте в сърцата дар
за българската бъднина !

01.11.2006г

Величие

Югово, ти ме научи
да възпявам Балкана велик,
архитекта орел,
построил този край.

Рафаел, ти ослепя,
но остави на тази страна
майсторство чудно,
кръст с красота
в Рилска обител
гдето е книжовността,
на тази страна.

Кольо Фичето,
Ти майстор велик,
водата разбива, руши,
а мостът ти още стои.

В Созопол, красив и велик
морската силна вълна
мие още кръвта на
българската велика войска.

Донка Горанова Ангелова
с. Малораг,
обл. Враца

За да се появи новото поведение може да има нужда от "критична маса"

СТОТНАТА МАЙМУНА

Кен КЕЙЕС младши

Настоящата книга е посветена на динозаврите, които безмълвно ни предупреждават, че вид, който не може да се адаптира към променящите се условия, ще изчезне.

Ето историята на стотната маймуна:

Японската маймуна Макака Фуската е била наблюдавана в естественото ѝ обкръжение в течение на 30 години.

През 1952 г. на остров Кошима учените пускали на пясъка сладки картофи за маймуните. Те харесвали вкуса на картофите, но не и този на нечистотиите, които полепвали по тях.

Една 18-месечна женска, наречена Аймо, открила, че може да реши проблема, като измие картофите в близкия поток. Тя научила на този номер и майка си. Приятелите, с които си играела, също го научили, научили и своите майки.

Между 1952 и 1958 г. всички маймуни се научили да мият картофите.

Само възрастните, които подражавали на своите деца, обаче усвоили това нововъведение. Останалите възрастни продължавали да ядат картофите мръсни.

Тогаво станало нещо изумително. През есента на 1958 г. определен брой от маймуните на острова миели картофите - техният точен брой не е известен.

Да предположим, че в даден момент 99 маймуни на острова са миели картофите. Да предположим още, че една сутрин на това се научила и стотната маймуна.

Същата онази вечер почти всички маймуни от този вид миели картофите, преди да ги ядат. Когато стотната маймуна добавила своята енергия, пробивът станал.

Най-изненадващото било, че този навик преплувал морето и маймуните на остров Такасакияма също го усвоили.

Съществува момент, когато, ако само още един човек се настрои спрямо нещо ново, полето се усилва дотолкова, че се разпространява над всеки.

Имаме нужда да осъзнаете факта, че нямаме нужда от ядрена война.

Вие може да се окажете "стотната маймуна"...

"Ако знаех това, което знам сега, никога нямаше да помогна да се разработи бомбата" - казва съветникът на президента Айзенхауер.

През 1970 г. детски лекар в Колорадо забелязал увеличаването на някои дефекти по рождение. Домовете на тези хора били построени с отпадъчни камъни и пясък от рафинирането на уран.

Индианците Навахо, които работели в урановите мини в Аризона, умирали от рак на белите дробове, който преди това бил рядкост сред населението там. Рискът от това заболяване в урановите мини е с 85% по-голям.

Работещите на ядрените подводници в Портсмут, Ню Хемпшиър, заболяват от рак двойно по-бързо.

Когато ядрено оръжие експлодира, то генерира голям брой водородни атоми. Оръжие от 1 мегатон генерира 10 молекули водородни окиси. Тези молекули се издигат заедно с огненото кълбо от експлозията и достигат /при оръжие от 1 мегатон/ до височина 50-70 хиляди фута, където е озонът.

Там те започват да изяждат молекулите на озона - буквално, като го изваждат от обръщение за дълги периоди от време. Ако за кратък период експлодират 50% от оръжията, които са се пазели в Русия и САЩ през 1985 година, тази експлозия би създавала достатъчно водородни окиси, за да се отнемат 50-70% от озоновия слой над северното полукуълбо и 30-40% от озоновия слой в южното полукуълбо.

Ако 20% от озоновия слой се разруши, това ще позволи на ултравиолетовите лъчи да стигнат до земята и да ослепят всички незащитени очи. Ако ние можем да носим очила, животните и птиците не могат. Това би била най-мощната екологична катастрофа, която можем да си представим - цялата фауна да бъде ослепена и евентуално да умре.

Цялата екосистема ще се разпадне. Защото ако ги няма насекомите да опрашват растенията, няма да има достатъчно реколта. Ако половината от ядрения арсенал на двете суперсили за 1985 г. бъде взривен в рамките на дни, тази катастрофа ще бъде факт.

В периода 1945-1963 г. няколкостотин хиляди войници са марширували през области, където се тестват атомни оръжия в Невада. Те развиват левкимия 400 пъти по-бързо от средната стойност за страната.

При по-слабо излагане на въздействието на радиоактивни материали рак се развива за 12 или повече години.

Добре малката невидима частичка плутоний е толкова радиоактивна, че може да предизвика рак или да увреди гените ви така, че децата ви да се родят с увреждания.

Изкопаният от земята уран се преработва до плутоний, стронций-90 и много други радиоактивни отрови.

Плутоният се използва за направата на ядрени бомби. Той има полуразпад 24 400 години и е отровен за период от поне половин милион години.

Сега разполагаме със сто милиона галона опасни радиоактивни отпадъци и никой не знае какво да направи с тях. А те се увеличават с катастрофална скорост в цял свят.

В периода 1946-1963 г. в района на Маршалските острови са проведени над 70 изпитания на ядрени бомби.

Всяка подобна плутониева гъба е изпратила в света трилиони плутониеви атоми. Към 1970 г. населението на тези острови е страдало от повишена заболяемост от рак, забавяне на растежа и спонтанни аборт.

Според един професор по биохимия от Харвард, всеки от нас от северното полукуълбо носи известно количество плутоний в дробовете си и в други свои органи.

Заводът край Савана Ривър вече е замърсил с плутоний 1 000 кв. мили от Джорджия и Южна Каролина.

През 1979 г. ядреното замърсяване близо до Колумбия, Джорджия, е било с концентрация 320 пъти по-голяма от допустимата.

През 1975 г. проучване установява, че в земната атмосфера са разпръснати 10 000 фунта смъртоносни химикали.

Радиоактивните атоми са вече част от нашата хранителна верига. Стронций-90 от радиоактивните изпитания в САЩ и Русия е разпръснат над цялата земя. Първо е бил открит в костите на животните и почвата - през 1953 г. Сега вече е в костите на всички човешки същества, независимо от възрастта им или от това къде живеят. Подрастващите в САЩ имат 6 до 8 пъти повече стронций-90 в костите си от своите родители.

Изтичане на плутоний от завода в Денвър, Колорадо, е имало на 11 септември 1957 г. Резултатът е бил 24% увеличаване на заболяванията от рак при мъжете и 10% при жените.

През периода на Втората световна война (1941-1945 г.) са използвани над 3 мегатона (1 мегатон е равен на 1 000 тона) не-ядрени експлозиви. Сега всяка една ядрена бомба съдържа до 20 мегатона. Само една такава бомба може да разруши цял град и да направи земята под него опасна в продължение на еони.

През 20 век войната трябва да се забрани така, както през 19 век е било забранено робството.

Добре стандартна бомба може да разруши реакторите на ядрен завод.

Ако през Втората световна война в Европа имаше ядрени бомби, те щяха да разрушат континента и да го направят необитаем в течение на хиляди години в резултат на радиоактивния плутоний, изхвърлен във въздуха, храната и водата.

Всеки ядрен реактор - където и да е, е уязвим за фанатици, политици и терористи - дори и там да няма ядрени бомби.

Една ядрена война може да изхвърли в атмосферата достатъчно количество фин прах, за да закрие слънчевата светлина и предизвика ядрена зима, която да замрази живота на планетата.

При ядрена война между САЩ и Русия ще има 1,1 милиард непосредствено убити, още толкова ранени и тъй като повечето от медицинското оборудване също ще бъде унищожено, повечето от ранените ще умрат. Общо жертвите ще бъдат около 2 милиарда - половината от населението на земята. Даже по обяд ще бъде почти тъмно поради огромното количество прах в атмосферата. Бушуващите пожари ще унищожат над 50-60% от САЩ и ще са необходими месеци, за да се разсеят пушекът в атмосферата, температурите ще спаднат драстично и дори през юли всичко ще замръзне. В някои райони светлината ще спадне с 5-10% от предишните нива. Ако бъдат взривени дори 5 000 мегатона, температурите в средния запад ще спаднат до 15-20 градуса под нулата по Фаренхайт за месеци.

САЩ и Русия имат достатъчно ядрено оръжие, за да разрушат всеки град на земята седем пъти!

САЩ, Русия, Франция, Великобритания, Италия и Западна Германия продават ядрени и конвенционални оръжия на други страни за над 350 милиона долара ДНЕВНО! Нашите икономисти започват да зависят от ролята ни като търговци на смърт.

Сега в САЩ липсват 8 хиляди фунта плутоний и уран от ядрените съоръжения.

Всичко може да стане още в тази минута.

Ако нашата ядрена лудост продължи, нашите потомци могат да се окажат толкова мутирани, че вече да не могат да се причислят към човешкия вид *Хомо сапиенс*.

На стр. 16

За да се появи новото поведение може да има нужда от "критична маса"

СТОТНАТА МАЙМУНА

От стр. 15

Ядрена война може да започне и поради механични повреди в електрониката или поради грешка на персонала.

Една от нашите стратегически подводници "Джордж Вашингтон" преди няколко месеца се е ударила в японски кораб и го е потопила. Тя е една от най-добрите! Загубили сме две такива подводници - те са потънали в океана и до днес не знаем защо. Това са подводниците "Скорпиън" и "Трешър". Порано тази година от Арканзас случайно е изстреляна ядрена ракета, понеже един от механизмите изпуснал гаечен ключ.

Имало е няколко инцидента, при които ядрени оръжия буквално са изпадали от самолети. В един от тях ядрено оръжие изпада от стратегически бомбардировач и се приземява в едно блато - досега не е намерено. Отделът по отбрана закупил земята, оградил я и сега тя е ядрено безопасен район.

През 1961 г. самолет, на борда на който имало 24-мегатонна бомба, катастрофира в Северна Каролина. При удара пет от шестте безопасителни механизма на бомбата били разрушени. Един от тях предотвратил избухването на бомба еквивалентна на 1 000 експлозии от величината на Нагасаки.

Руски самолет с ядрена бомба на борда катастрофира край Япония.

Американски подводници с ядрен товар на борда се сблъскват с руски кораби.

В резултат на грешка ние пускаме над Испания 4 плутониеви бомби, които за щастие не са избухнали.

Ей, много се извиняваме!

Повреда в компютър подава сигнал, че са изстреляни руски ядрени ракети.

На 9 ноември 1979 г. компютър включва американските средства за ранно предупреждение по цял свят.

На 3 юни 1980 г. компютърна грешка в предупредителната ни система активира поредица от събития, резултатът от които е можел да бъде унищожаване на планетата.

Силата на атома промени всичко освен начина ни на мислене.

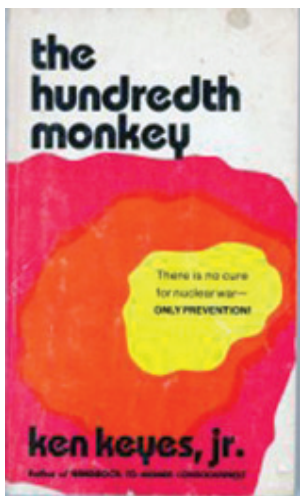
Нима човешката съдба е трескаво пътуване от Адам до Атома?

Ядрените оръжия не трябва да бъдат ограничавани - те трябва да бъдат премахнати.

Много важно е да си дадем сметка, че не Русия е нашият враг. Нашият враг е ядрената война. Ще трябва да се научим да живеем с руснаците - в противен случай и руснаците, и ние ще умрем почти едновременно.

Човечеството трябва да сложи край на войната или войната ще сложи край на човечеството.

Сега нападението е равно на самоубийство.

През 1958 г. руска ядрена инсталация експлодира в Киштим. Радиоактивни облаци унищожават стотици мили територия. Тази област в планините на Урал сега е пустиня, която не може да бъде населена в продължение на години. Американското правителство е крило този доклад на ЦРУ в течение на 20 години. Всичко се разкрива през 1977 г. със закона за свободен достъп до информацията.

Всяка пушка, военен кораб или изстреляна ракета е кражба от онези, на които не достигат храна и дрехи.

Сега на земята се харчат 1 милион долара в минута за въоръжение.

Какво можем да направим за решаването на този проблем?

Вие можете да бъдете "стотната маймуна". Докато има живот, има и надежда.

Масовите протестни действия имат ефект. Всеки проблем, създаден от човешки ум, може да бъде решен от човешки ум.

Какво ни пречи?

Ако оцелеем до следващия век, ние вече не можем да си позволим да разпространяваме смъртоносната болест на омразата, безхаберията и насилствените действия, които водят до убийства, политически убийства и до ядрено унищожение.

Първо, вашият ум е разделен от себе си. Изгубили сте способността да цените себе си.

Второ, умът ви е разделен от физическото ви тяло. Мисленето ви пречи на свободния поток на вашите чувства. Вашата ментална дейност пречи да преживеете жизнеността на своето тяло. Пренебрегнали сте своето тяло и вместо това сте вложили своята енергия в действия, включващи гордост, престиж и "успех", които не са ви осигурили щастие и умиротворение.

Трето, с отделянето на вашия ум от себе си и от тялото, което го приютява, сте се отчуждили от четирите милиарда свои братовчеди, които сега споделят планетата с вас. Изгубили сте връзката с Майката земя и с всичките й същества и сте забравили до каква голяма степен ние зависим едни от други.

В твърде много ситуации автоматично възприемаме хората като "тях", а не като "ние". В резултат на тези ментални навици ние все още създаваме "джунгла" в своя цивилизован живот.

Ключовете към човешкото оцеляване са разбиране, сътрудничество и любов.

Всички ние живеем в един свят.

Засегнати сме от липсата на хармония във всички точки на планетата - даже ако не си даваме съзнателно сметка за това.

Ние не сме отделни.

Нашето щастие може да бъде повлияно, ако живеем сред нещастни хора.

Нашата любов може да бъде повлияна, ако живеем сред хора, които не се обичат.

Днес има над 50 000 ядрени устройства.

Искате ли децата ви да умрат защото вашият ум не е бил достатъчно гъвкав, за да прости?

Нашето его и ум ни карат да имаме чувст-

вото, че разделението е извън нас, а не в нас самите.

Намерете начин да спомогнете с енергията си за осъзнаване в световен мащаб на факта, че манталитета за решаване на проблеми с ядрени бомби трябва да бъде премахнат.

Ще поемете ли своя дал от отговорността за създаването на енергията на стотната маймуна, която ще промени съзнанието на цялата планета?

Бъдете информирани, изпълнени с надежда и енергични.

Бъдете бдителни в своите мисли за мир и любов.

Нека вашият ентузиазъм проникне колективното съзнание!

Не чакайте останалите край вас да отворят своите сърца.

Вашата енергия може да наклони везните, когато я прибавите към енергията на хилядите други.

Явлението на стотната маймуна показва нашата отговорност и нашата сила.

И всичко започва точно тук - в моето сърце и във вашето, точно сега!

Това е най-спешният проблем, пред който сме изправени днес.

Всичко друго в нашата цивилизация има второстепенно значение.

www.wowzone.com/monkey.htm
Превод Еми МАНОЛОВА

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

Книга 1 "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер.		Книга 6 "ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Родовите имена в Русия.	
Книга 2 "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.		Книга 7 "ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ" - духовното извисяване на българщината през погледа на ижж. Васил Канисков, член-кореспондент на ИА по информатизация към ООН.	
Книга 3 "ВЪДЪХОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово име".		Книга 8 "БЕЗСМЪРТНА ПТИЦА НА ВЯРАТА" на изтъкнатия математик и историк Борислав Иванов. Книгата разглежда говорещата азбука на прабългарите.	
Книга 4 "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гюгов, посветил живота и творчеството си на Родопите.		Книга 9 "ВРЪЩАНЕ В РАЯ" - от известния поет и философ Ефим Кушнер - съмишленник на идеята за създаване на родови имена в България.	
Книга 5 "ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов.		Книга 10 "ТЕОРИЯ НА ПРОСТРАНСТВОТО" - геометричното и физическото пространство през погледа на известния наш физик Георги Кръстев.	
Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59 e-mail: rodimienie@abv.bg		Книга 11 "ДЯДО МРАЗ СЕ ВРЪЩА" - приказки за деца и възрастни, преразказани от акад. Виктор Медиков - Председател на Руската Родова Академия.	

Вече излезе на книжния пазар **Вдвандесетата книга** от "Библиотека Анастасия" на Издателска къща "Новата цивилизация" - "ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА" - нов жанр в литературата - "енгтаз", създаден от известния поет и писател Никола Гюгов, автор на "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН"

Може да поръчате книгата на телефони:
02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на
e-mail: rodimienie@abv.bg

Вестникът се издава от Всенародно екологично движение "Родово име"

Сайт на Българска Родна Партия www.bg-rodna.org	ГЛАВЕН РЕДАКТОР Атанас Панчев	Адрес на редакцията: 1172 София КВ. "Дианабад" ул. "Никола Габровски" N1 Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62 тел.: 02/962-16-85 962-16-86, 962-16-87 e-mail: rodimienie@abv.bg www.rodovo-imenie.org	Идателска Къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София НВБ Банка "Биохим" - АД, Централно управление - София IBAN: BG63BACX96601031647309 BIC KOD: BACXBGSF
Проектант на главата на вестника и герба на БРП художник Христо Танев	Заместник главен редактор Кръстанка Панчева	Отдел разпространение: 088/869 33 59	Предпечатна подготовка и печат: "Сладко солено XXI век" ЕООД
	Редакционен колектив: Рени Радева Николай Кафтанджиев Сергей Инджов Лилия Стайкова	ISSN-1312-7063	